

De burgerwacht

Auteur: Alan Ayckbourn

Vertaling: Frederik Houben

Contactgegevens:

Frederikhouben@gmail.com

0486/984018

Rolverdeling:

Martin Massereel, veertiger

Hilda Massereel, zijn zus, ietsje ouder

Erik Roosen, dertiger

Mara Roosen, zijn vrouw, achteraan de twintig

Gert Dierckx, veertiger

Amelie Dierckx, zijn vrouw, dertiger

Jos Trossard, zestiger

Dora Dops, zestiger

Setting

De living van Martin en Hilda

Huisnummer 3 in de Bluebelle woonwijk

Tijd

Nu en enkele maanden geleden

Proloog

Huidige tijd. Hilda verschijnt in het spotlicht. Ze spreekt niet alleen tegen het publiek, maar tegen een veel grotere onzichtbare groep mensen, inclusief tientallen journalisten van de wereldpers.

Aangezien ze een bescheiden, vrij gewone vrouw van ongeveer 50 jaar is die dit soort dingen niet gewoon is, is ze in het begin zenuwachtig (heel begrijpelijk), maar tijdens haar speech groeit haar zelfvertrouwen. Af en toe zien we een flits van een fototoestel. Net voordat ze begint, kijkt ze nog even haar papieren door.

HILDA Lieve vrienden. Het is mij een eer en genoegen om officieel het Martin Massereel Park te openen.

Drie maanden geleden heb ik, tenminste op deze aarde, afscheid moeten nemen van mijn geliefde broer, Martin. Wij zijn heel ons leven extreem hecht geweest. Mijn eerste herinnering is dat ik op Martin aan het babysitten was. Onze geliefde moeder was na de geboorte van Martin heel teer en fragiel, in die laatste jaren van haar leven.

Als zijn zuster, amper een paar jaar ouder dan hemzelf, werd het al snel routine om voor mijn kleintje broertje te zorgen en te koesteren, en natuurlijk ook de was en de plas in en rond het huis, alle taken die normaal de verantwoordelijkheid zijn van de moeder des huizes.

Maar terwijl de jaren verstreken en we beiden opgroeiden, werden mijn taken steeds lichter en lichter. Al snel werd mijn broer meer en meer zelfvoorzienend, en werd het rollenpatroon voor een groot deel omgedraaid. Martin ontwikkelde zich tot een onafhankelijke en weerbare jongeman met een sterke geest en begon meer en meer zorg te dragen voor mij, zijn zuster.. *Ze glimlacht..* die trouwens zelf ook heel weerbaar was, wil ik er zeker nog aan toevoegen, maar niettemin een jonge vrouw met de natuurlijke fysieke tekortkomingen en de zwakheden van haar geslacht.

En zo verstreek de tijd en begon ik, als zijn oudere zus, meer en meer op hem te vertrouwen. In het begin vooral dan als mijn fysieke beschermer, zoals ik al aangaf, maar geleidelijk aan vertrouwde ik ook op zijn wijsheid en zijn beoordelingsvermogen. Al snel realiseerde ik me dat mijn broer al van jonge leeftijd een buitengewoon persoon was.

Door de strikte en strenge (in deze tijd zou men zelfs zeggen, overdreven strenge) opvoeding in onze jonge jaren heeft onze vader ons opgeleid tot toegewijde christenen. Maar, zoals velen die zich proberen vast te klampen aan hun geloofsovertuiging maar al te goed weten, toewijding aan het christelijke geloof vereist meer dan alleen maar lippendienst. Het is boven alles een geloof dat op die momenten dat je geroepen wordt, vereist dat je je geloof moet omzetten in daden. Hoeveel van ons zijn er niet gefaald op deze beproeving?

Maar mijn broer heeft zich nooit afzijdig gehouden. Als hij geroepen werd, antwoordde hij, ongeacht hoe ontmoedigend of gevaarlijk de opdracht ook was. Hij stond er, als broer, als man, maar eerst en vooral als een christen.

Is het niet veelzeggend dat hij stierf terwijl hij zijn geliefden en zijn huis probeerde te beschermen, ongewapend en zonder vrees, met in zijn hand het symbool van zijn geloof, en met als laatste woorden de naam van onze Verlosser?

Martin was een man die gedreven werd door zijn geloof en door de liefde. De liefde voor zijn medemens, man en vrouw gelijk... *Ze aarzelt..* Ik ben bevoorrecht en nederig dankbaar dat ik een klein deel van die grote liefde mocht ontvangen.

Ze herstelt zichzelf. Waarom moest Martin zo jong sterven op zulke tragische wijze? Wat was Gods bedoeling? Ik heb wekenlang gebeden voor een antwoord.

Ik geloof oprecht dat dit de reden is. Met de stichting van de Bluebelle burgerwacht

heeft Martin zijn plannen, zijn droom, zijn blauwprint voor een betere wereld neergelegd.

Het is waar dat deze droom aan het sputteren is geslagen. Door menselijke zwakheden heeft het veel tegenslagen gekend. Maar beste vrienden, we mogen nooit toestaan dat de droom sterft. Wij, die op dit ogenblik met onnoemelijk weinig zijn, moeten verdergaan en ons vermenigvuldigen. We moeten onze rangen aanvullen totdat de onnoemelijk weinigen terug uitgroeien tot de betekenisvolle meerderheid. Het moet kunnen groeien totdat iedere ouder houdt van zijn kind, totdat ieder kind zijn ouders respecteert, totdat iedere echtgenoot zijn vrouw eert, totdat iedere vrouw haar echtgenoot respecteert, totdat iedereen in vriendschap samenleeft met zijn burens, totdat geen enkele vreemdeling weggestuurd wordt van onze deur, totdat de liefde alle discussies beslecht en God de enige autoriteit is. Laat ons het gevecht verderzetten, zoals Martin het zou gewild hebben. Zolang er nog leven zit in dit frêle lichaam, zal ik alles in het werk stellen om dit flikkerend vlammetje terug te laten opflakkeren tot een glorieus vuur.

Het is dan ook mijn genoegen dat ik hier vandaag niet alleen het Martin Massereel park mag openen, een park waar hij vaak met veel plezier over uitkeek, maar ook om dit gedenkteken te onthullen. Ik hoor u vragen, waarom dit specifieke beeld? Wel, ik heb gekozen voor een beeld dat symbool staat voor alles wat typisch is voor dit land, maar dat tevens een niet-confessionele hand uitstrekt naar de rest van de wereld. Het is een beeld dat Martin heel nauw aan het hart lag. Hij geloofde dat het belangrijke zaken vertegenwoordigde, die helaas vandaag de dag nogal uit de mode zijn geraakt, belangrijke begrippen zoals Respect, Fatsoen, Eer en Moraal, Moed en Spirituele Overtuiging. Het is met veel trots en genoegen dat ik hierbij het park voor geopend mag verklaren. Dank u.

De muziek begint te spelen. Het spotlicht dooft langzaam. De muziek blijft spelen, en langzaam wordt de hele scene verlicht.

Bedrijf 1 Scene 1

Vier maanden eerder. De woonkamer van Martin en Hilda in hun huis op nummer drie in de Bluebell woonwijk. Het decor is niet realistisch, eerder indicatief. Alle verwijzingen naar voorwerpen, de patio, deuren, muren en dergelijke worden geïnsinueerd, en zijn niet letterlijk zichtbaar. Het publiek moet zich een grote woonkamer in een vrijstaande woning voorstellen, met een groot schuifraam aan één zijde (met de doorgang naar een onzichtbare middelgrote tuin). Aan de andere kant van de ruimte zijn er 2 (onzichtbare) deuren, één naar de hal, de voordeur en de rest van het huis, en de andere naar de keuken. Deze twee toegangen zijn onderling verbonden via een eetkamer (die buiten het podium ligt). Het enige zichtbare meubilair is een drietal lage donkere moderne licht gebogen driepersoons sofa's in een neutrale kleur, georganiseerd in een hoefijzer vorm, met de opening richting het publiek. In de sofa's ligt een assortiment van felgekleurde kussens. Er staan een paar lage bijzettafeltjes. In de hoek van de kamer staat nog een éénpersoons fauteuil met een bijzettafeltjes. Alles ziet er heel gewoon en zeer netjes uit.

Het is namiddag, ergens in het begin van de zomer, rond theetijd. Martin (een veertiger) staat bij het raam en bewondert zijn tuin met de nodige voldoening.

MARTIN *Kijkt naar de tuin en roept naar zijn zus. Je bent al goed begonnen daarbuiten. Goed gedaan.*

HILDA *Vanuit de coulissen. Het is nog maar een begin.*

MARTIN *Roept. Ik zie dat Mandelfried al een mooi plaatsje heeft gevonden. Hij zal het daar fijn vinden.*

HILDA *Vanuit de coulissen. Dat zal hij zeker doen.*

MARTIN *Roept. Deze tuin gaat hij fijner vinden dan de vorige. Absoluut. Hiervoor had alleen maar dat kleine tuintje tot zijn beschikking. En nu kan hij uitkijken over een heel gazon. Kijk naar 'm. Mr. Mandelfried, heer van het domein. Hij heeft alleen nog een vijver nodig. Dat moet er nog komen, een vijver.*

HILDA *Vanuit de coulissen. Er is nog genoeg te doen aan het huis zelf voordat we vijvers gaan graven.*

MARTIN *Roept. Ik zal die wel graven, maak je geen zorgen. Zodra alles op orde is, begin ik met graven. Spiedt de tuin af naar een geschikte plek. Wat heb je met Jezus gedaan? Ik kan hem nergens zien.*

Hilda komt op met schotels met hapjes. Ze verwachten bezoek.

HILDA *Terwijl ze opkomt. Oh, hij is zeker daarbuiten.*

MARTIN *Ah, juist, nu zie ik hem staan. In de bosjes, daar, hij staat te gluren vanuit de bosjes. Waarom staat hij daar?*

HILDA *Om alles in het oog te houden.*

MARTIN *Het is Jezus, die zou niet moeten staan gluren vanuit de bosjes.*

HILDA *Hij is een beetje... voorzichtig op het moment.*

MARTIN *Voorzichtig?*

HILDA Hij mist zijn prieel. Over een dag of 2 komt hij wel tevoorschijn. Je mag hem niet opjagen. Hij kan net zo goed de dingen zegenen vanuit de bosjes.

Martin glimlacht en schudt zijn hoofd door hoe het gesprek verloopt.

MARTIN *Lachend.* Als de mensen ons nu zouden kunnen bezig zien, dan zouden ze nog denken dat wij getikt zijn.

HILDA Hoe bedoel je? Wij zijn ook getikt. *Ze lacht.* Wij zijn allebei helemaal van lotje getikt, wist je dat dan niet?

MARTIN *Lachend.* We moeten er dan ook geen reclame voor maken.

HILDA De burens gaan nog denken dat er 2 gekken zijn komen wonen. *Ze gaat naast hem staan en kijkt naar buiten.* Oh, kijk toch eens naar dat uitzicht. Dat ga ik nooit beu geraken, dat uitzicht over de velden. Het is net alsof we op het platteland wonen.

MARTIN Dat zou zo maar eens kunnen. Makkelijk. Behalve voor die sociale woonblokken daar beneden in de vallei.

HILDA Dat is op kilometers afstand.

MARTIN Hooguit driekwart kilometer gok ik.

HILDA Mij stoort het niet.

MARTIN Als dat grijze beton, het verziekt het uitzicht.

HILDA Maakt niks uit, ik ben al blij dat we geen hoge afsluiting hebben, zoals de burens links en rechts van ons. Met zo'n afsluiting heb je toch helemaal geen uitzicht meer. Ik kan geen reden bedenken om zoiets neer te poten, jij wel?

MARTIN Voor de veiligheid waarschijnlijk. Met dat soort sociale woningen daar beneden weet je natuurlijk nooit. De mensen worden nerveus. Ze voelen zich kwetsbaar. Je kan het ze niet kwalijk nemen, vandaag de dag.

HILDA De vrouw die ons het huis verkocht heeft, de oude mevrouw Sicora, zij leek toch geen afsluiting nodig te hebben. En ze leefde hier helemaal alleen op haar tachtigste. Zij had meer redenen dat de meeste andere mensen om schrik te hebben. Maar het maakte haar allemaal niks uit.

MARTIN Ze kon waarschijnlijk zich geen afsluiting veroorloven, de arme ziel. Arme oudjes met een minimumpensioentje kunnen daar weinig geld tegenaan smijten.

HILDA Jij bent toch niet van plan om er eentje te zetten, toch?

MARTIN Nee... als er problemen zijn, dan kan ik die wel aan, want...

HILDA *Plagend lachend.* Oh ja? Jij met welk leger?

MARTIN Samen met Jezus kan ik alles aan. Wij overwinnen alles. Weet je, ik durf er geld op verwedden dat dat daar oorspronkelijk allemaal ingekleurd was als natuurgebied. Maar de overheid, ondanks al hun beloften, blijft maar grond inpalmen. Het gebeurt overal. Tragisch gewoon. Uiteindelijk blijft er geen sprietje gras meer over. Al het groen, al die natuur, allemaal verkocht voor grof geld. Asfalt en beton eroverheen. En dat allemaal in de naam van vooruitgang. In de naam van winst.

HILDA Zolang we maar geen afsluiting gaan zetten, dat is alles wat ik wil zeggen. Ik moet doordoen, de mensen gaan direct beginnen toekomen.

MARTIN Hoeveel mensen verwachten we?

HILDA Oh, iedereen. Iedereen van de wijk. Diegenen die ik niet persoonlijk heb gesproken, daar heb ik een kaartje in hun brievenbus gestoken.

MARTIN Dat zijn er minstens 100, als ze allemaal komen natuurlijk.

HILDA Ze gaan niet allemaal komen.

MARTIN Je weet maar nooit. Gratis koffie. Ze lopen onze deur plat.

HILDA Ze gaan echt niet allemaal komen.

MARTIN Uit nieuwsgierigheid, om te zien hoe we het huis hebben ingericht.

HILDA Het is allemaal op vrij korte termijn geregeld. Ik heb gezegd dat er koffie was vanaf vijf uur. Een aantal van hen zal waarschijnlijk nog druk bezig zijn. Laat werken, je weet maar nooit. Het is een geste, een housewarming, en het is de geste die telt. Het ijs breken, meer is het niet. Het is zo druk geweest dat ik nauwelijks al met iemand heb kunnen praten. Behalve met die jonge vrouw van hiernaast. Ze leek erg vriendelijk. Beetje verlegen... Ik denk dat ze artistiek aangelegd is. Die indruk kreeg ik toch.

MARTIN Ojee, ojee, ojee, toch geen artiest. Daar gaat de buurt aan ten onder gaan. *Hij lacht.* Ik heb gisteren wat staan babbelen met de buurman van drie deuren verder. Een gepensioneerde veiligheidsagent. Vriendelijke kerel, hij leek wel een beetje eenzaam.

HILDA Dat kan dan een taak zijn voor jou, hem opvrolijken.

MARTIN Als ik hem goed bekijk, vrees ik dat DAT ver voorbij mijn mogelijkheden ligt.

HILDA Ik ga de koffie opzetten. Alles staat mooi uitgestald in de eetkamer. En daarna kunnen ze zelf het huis verkennen. Liever dat dan de hele tijd rondleidingen te moeten geven.

MARTIN Ik hoop dat ze niet overal kruimels gaan achterlaten.

HILDA Dat gaan ze niet doen.

MARTIN En koffie morsen op onze nieuwe tapijten.

HILDA Het zijn niet dat soort mensen.

MARTIN Je weet nooit met van die artistieke mensen. Als die de kans krijgen om met koffie te gaan morsen...

HILDA *Giechelt.* Martin toch.... Als de bel gaat, laat hen dan binnen, ik ben in de keuken bezig.

MARTIN Zal ik doen.

HILDA *Terwijl ze weggaat, zet ze nog even een plateau recht.* Ik laat deze hier staan. Dan kunnen ze bijpakken als ze hier passeren... We kunnen de deuren naar de tuin laten openstaan, het is nog warm genoeg buiten.

MARTIN Oh ja. Je weet nooit, er zijn er misschien bij die buiten wat willen rondwandelen als het hierbinnen te druk wordt.

Hilda gaat af, Martin bekijkt de kamer.

MARTIN *Half tegen zichzelf, op een tevreden toon.* Ja... Ja... *Roept.* Ik denk dat je een goede keuze hebt gemaakt met dit behangpapier, Hilda.

HILDA *Vanuit de coulissen.* Ah, begin je eraan te wennen? Het werd tijd.

MARTIN *Roept.* Ja, ik had je vanaf het begin moeten vertrouwen. Ik had beter moeten weten, op vlak van interieur design stak jij er altijd al bovenuit. Jij bent de artistieke van ons twee. *Kijkt terug naar het raam, terwijl hij verder praat.* Je had gelijk. Deze groene kleur, zeker in het verfwerk, reflecteert veel beter de tuin daarbuiten, zoals je al zei... *Hij onderbreekt zijn betoog, omdat hij iets ziet buiten in de tuin.* Wat in godsna..? Wat doet die jongen daar? Wat doet hij? *Roept naar buiten.* Hey! Jij daar!

HILDA *Vanuit de coulissen.* Wat is er aan de hand?

MARTIN *Roept richting de tuin.* Wat denk jij dat je aan het doen bent? Kom daar onmiddellijk vanaf! Dit is private eigendom! Hoor je me?

Hilda, opgeschrikt door het lawaai, spurt op vanuit de keuken.

HILDA *Terwijl ze binnenkomt.* Wat is er aan de hand? Wat is het probleem?

MARTIN *Hij negeert haar, en schreeuwt.* Kom onmiddellijk daarvan af! Nu onmiddellijk! Het is één of andere puber, zie je hem?

HILDA Wat doet hij daar? *Ze roept.* Naar beneden! Af! Af zeg ik! Ga weg!

MARTIN *Gaat naar buiten.* Wat houdt hij in zijn hand...? Wat heb je daar vast?

Terwijl Martin naar buiten gaat, blijft Hilda nerveus rondhangen in de deuropening.

HILDA Voorzichtig, Martin! Wees alsjeblief voorzichtig. Hij kan gewapend zijn, je weet maar nooit. *We horen de deurbel.* Ojee, de deurbel. *Ze roept.* Voorzichtig, Martin, voorzichtig!

MARTIN *Vanuit de tuin.* Geef dat aan mij! Geef dat aan mij! Auw!!! Jij kleine...

HILDA Alles ok? *We horen opnieuw de deurbel.* *Ze wordt zenuwachtig.* Oh! Oh! Oh! Ik moet de deur gaan opendoen, Martin. Ik ben zo dadelijk terug! Oh!

Hilda haast zich af richting de voordeur. Martin komt terug binnen vanuit de tuin. Hij hinkt. In zijn hand houdt hij een gehavende klarinet-kist (al is dit niet direct duidelijk).

MARTIN *Roept naar buiten.* Jaja, loop maar snel naar huis! Dit is nog niet voorbij, jongeman, dit is nog niet voorbij! Kleine duivel!

Hij staat bij het raam en kijkt naar de weglopende jongen. Jos Trossard komt op, de eerste van de gasten. Hij is een goedgebouwde zestiger, die overduidelijk een actief leven heeft gehad en nog steeds in een redelijke conditie is voor zijn leeftijd. Hij stapt met flinke stap de kamer binnen op zoek naar de noodsituatie. Hilda volgt hem, samen met Dora Dops, een zestigjarige weduwe.

JOS Terwijl zij binnenkomen. Problemen?

HILDA Alles in orde, Martin.

MARTIN Ja, hij is... hij is weggelopen...

HILDA Gaaf naar het raam. Welke kant ging hij op?

MARTIN Over het veld richting die huizenblokken daar.

JOS Met afkeer. Ah! Ik had het kunnen weten. Eén van dat soort. Waar kwam hij vandaan, heb je dat kunnen zien?

MARTIN Wrijft over zijn scheenbeen. Hij klom over de gemeenschappelijke muur van bij de burens. Zodoende heb ik hem op heterdaad kunnen betrappen toen hij schrijlings bovenop de muur zat.

JOS Van bij de burens?

MARTIN Langs die kant. Nummer 5, toch?

DORA Oh, zij.

Jos stapt eventjes de tuin in. Martin strekt zijn gekwetste been.

HILDA Bezorgd. Alles in orde, Martin.

MARTIN Ja, hij... Toen ik hem vastgrabbelde, toen stampte hij me, da's alles. Tegen mijn scheenbeen.

HILDA Oh hemel. Gaaf naar hem toe. Laat es zien.

DORA Nog een geluk dat hij alleen gestampt heeft. Hij had evengoed neergestoken kunnen worden.

HILDA Zeg zo'n dingen niet. Ga gerust zitten, Dora.

DORA Ze hebben tegenwoordig allemaal een mes op zak. Vaak zelfs meer dan één.

HILDA Oh, Martin, dit is trouwens Dora.

MARTIN Aangename kennismaking.

DORA Hallo.

HILDA Ze bekijkt Martins been. Het ziet er niet al te erg uit, je gaat morgen wel een serieuze blauwe plek hebben vrees ik... Dora? Sorry, ik had uw achternaam niet verstaan, mevrouw...?

DORA Noem me gewoon Dora. Iedereen hier in de buurt noemt me Dora. Van nummer 4, hier tegenover.

HILDA Dit is mijn broer Martin. Ik ben Hilda. *Tegen Martin.* Noem me alsjeblief Hilda. Wil je dat ik er iets opdoe, Martin? Arnica gel of zo?

MARTIN Nee, nee, alles is ok.

DORA Arnica gel is een echt wondermiddel.

HILDA Oh, zeker, ik gebruik niks anders.

MARTIN *Gaat terug richting het raam, weg van alle aandacht.* Ik ben OK, alles is in orde, echt. *Roept naar Jos.* Is hij nog ergens te zien?

JOS *Vanuit de tuin.* Nee, hij is weg, de kleine klootzak is er vanonder gemuisd.

HILDA *Merkt de instrumentenkist op.* Wat is dat?

MARTIN *Draait zich om.* Heh?

HILDA Dit hier. Waar komt dat vandaan?

MARTIN Dat was wat die jongen vast had.

HILDA *Wil het pakken om het te bekijken.* Oh, wat is het?

DORA Pas op! Het kan een pistool zijn.

HILDA *Trekt haar hand terug.* Oh!

DORA Ze dragen allemaal wapens deze dagen...

Jos komt terug binnen door het schuifraam.

HILDA We kunnen er dan beter niet aankomen.

MARTIN Ik ben er al aan geweest.

HILDA Dat is anders, jij moest het wel vastpakken.

JOS Wat vastpakken?

DORA Dat.

JOS Wat is dat dan?

MARTIN Die jongen had dat vast. Ik heb het afgepakt.

HILDA We zeiden net, het zou wel eens een pistool kunnen zijn.

MARTIN Ik denk niet dat het een pistool is. Het is een beetje te groot voor een pistool.

JOS Het kan een geweer zijn.

MARTIN Beetje kort voor een geweer, zeker wel.

JOS Misschien een speciaal gemaakt sluipschuttersgeweer.

HILDA *Onder de indruk.* Oh.

MARTIN *Onder de indruk.* Echt?

DORA *Onder de indruk.* Hemeltje.

JOS Er doen er honderden de ronden. Heel het land wordt ermee overspoeld. Oost-Europa. Ze hadden nooit dat ijzeren gordijn mogen laten vallen. De grootste fout die we ooit gemaakt hebben. Best niet aanraken, dat is het beste

HILDA Kan het dan afgaan misschien?

JOS *Duister.* In de juiste handen kan het je kop eraf knallen. Ik ben trouwens Jos, vanop nummer 9. Goiedag.

MARTIN *Schudt zijn hand.* Goiedag. Martin. Dit is mijn zus Hilda.

HILDA Hallo

JOS Fijn om u te leren kennen. Net verhuisd?

MARTIN Ja, een paar dagen geleden.

JOS Ja, ik heb u gisteren al even gezien, toch? Welkom in de buurt. *Hij lacht droogjes.*

DORA Wat een welkom hé? Op je eerste dag al aangevallen.

JOS Het is hier iedere dag hetzelfde. Een goede raad, kameraad, zorg dat je snel een hek rondom je tuin zet.

HILDA Oh, is dat dan echt nodig?

JOS Anders baggeren ze dag in dag uit door je tuin. Allemaal schorem en junkies.

DORA Zeker 's nachts.

MARTIN Ja, wel, we overwogen al om een hek te zetten, toch, Hilda?

JOS Ik bedoel maar, wat scheidt jouw tuin van dat veld hierachter. Alleen een slootje, toch? Met een paar paaltjes op de hoeken. Iedereen springt daar zo overheen. Heen en weer in 1 seconde.

DORA Voordat je het weet hebben ze je kabouter te pakken.

MARTIN Excuseer?

DORA Je tuinkabouter daar. Je hebt geluk dat die schelm die niet mee gegraaid heeft.

HILDA Oh nee, niet Mandelfried. Dat mogen ze zeker niet. Hij is de trots en glorie van Martin.

JOS Ze nemen alles mee wat verplaatsbaar is.

HILDA *Glimlacht.* Hij verplaatst zich natuurlijk niet.

MARTIN Behalve 's nachts natuurlijk. Het is geweten dat hij 's nachts rondsluipt.

Dora en Jos staren hem aan. Martin lacht om aan te geven dat het een grapje is.

HILDA Oh, Martin.. Hij maakt de hele tijd grapjes.

JOS Oh, juist... *Hij lacht.*

DORA Oh, ja. *Ze lacht.* 's Nachts. Dat is een goeie.

HILDA Let maar niet op ons. Wij zijn volledig getikt.

MARTIN Spreek voor jezelf. *Hij lacht.*

Ze lachen nu allemaal, steeds luider en luider.

HILDA *Ze veegt haar ogen droog.* Mijn god, het wordt gekker en gekker met de minuut.

JOS Wel, alle verstandige mensen zijn ergens wel ergens een beetje gek.

DORA Het is prachtig, hoe je deze kamer hebt ingericht.

HILDA Vind je? Bedankt...

DORA Heb je daar iemand voor ingehuurd? Je weet wel, een ontwerper?

HILDA Nee, allemaal zelf gedaan.

MARTIN Het is allemaal het werk van Hilda. Ik heb er geen verdienste aan.

DORA Wel, ze is heel getalenteerd. Je hebt een goed paar ogen, Hilda. Prachtig toch, Jos?

JOS Ja, mooi groen. Ik hou van groen.

MARTIN Allemaal Hilda...

HILDA *Genietend maar ook een klein beetje in verlegenheid gebracht.* Ik ben zeker dat iedereen smacht naar een lekker kopje koffie. *Ze gaat richting de keuken.* Ik heb alles klaargezet in de eetkamer.

DORA *Wil haar volgen.* Ik zal je even helpen, Hilda.

HILDA Nee, het is in orde, ik...

DORA Ik zou met plezier verder willen rondkijken. Om te zien wat je met de rest van het huis gemaakt heb.

Hilda en Dora gaan af.

HILDA *Terwijl ze weggaat.* Ja, natuurlijk. We zijn nog vanalles aan het uitpakken. Het is nog één groot rommeltje...

Korte pauze. De 2 mannen blijven alleen achter.

JOS Nee, mijn advies is dus een groot hek. Het eerste wat je nu moet doen.

MARTIN Denk je?

JOS Als jij je veilig wilt voelen, jij en je zuster.

MARTIN Wel...

JOS Ik bedoel maar, dat is de reden dat iedereen hier al een hek heeft. Ze voelen zich kwetsbaar. Zelfs ik heb al een hek.

MARTIN Echt?

JOS En ik was vroeger actief in de beveiligingsindustrie.

MARTIN Echt?

JOS Ik kan mijn mannetje staan. Vijfentwintig jaar. Daarvoor zat ik in het leger. Er is maar weinig dat mij angst aanjaagt, kameraad. Maar zelfs ik heb een hek neergezet. De eerste regel van beveiliging, zorg voor een hek.

MARTIN Wel, mijn zuster is vooral bezorgd om het uitzicht. Het panorama.

JOS Wat jij verkiest. Het is of een hek of de hele tijd boefjes die de heuvel opklimmen om alles te komen vandaliseren.

MARTIN Is de situatie zo slecht?

JOS Die woonblokken daaronder, dat is één grote afvalput. Al het lokale schorem zit daar verzameld. Drugs, geweld... incest.

MARTIN Mijn hemel!

JOS Ga maar eens kijken als je wil. Enkel overdag natuurlijk. Je maag draait ervan om. De straten zijn overspoelt met kots, bloed, graffiti en nog veel erger... Half de deuren hangen eruit, gebroken ramen, dicht genagelde huizen... Straatverlichting kapot geslagen... Het is gewoon één grote Sodom en Gomorra.

MARTIN Je zou denken dat de politie daar tegen optreedt...

JOS De politie? Vergeet het maar. Dat is daar één no-go zone. Daar passeert geen flik meer na zonsondergang. Zelfs niet in volledige wapenuitrusting. Ik heb een kameraad bij de politie, en hij zegt dat de hele dienst nog maar met haken en ogen aan elkaar hangt... Maar niet alleen hier, geloof me, het is overal zo in heel het land. Eén stevig briesje, en boem! Anarchie! Dat is me verteld door een politiemans in actieve dienst. Hij zegt dat zijn baas, de hoofdcommissaris, tegenwoordig zich verschuilt onder zijn bureau. Als er iemand op de deur klopt, dan roept hij gewoon 'wat het probleem ook is, ik wil het niet weten.'

MARTIN Dat lijkt me toch een beetje ongeloofwaardig. *De deurbel gaat.* Ah, dat zal de volgende gast zijn...

JOS *Nu volledig opgewarmd.* Nee, ze vechten een verloren strijd, de arme zielen. Je kan alleen maar medelijden hebben met hen, het is iedere man voor zichzelf daar bij de politiek. Het eerste wat je moet doen, is een hek zetten.

MARTIN Juist, ik ga even zien wie er aan...

JOS Het moet geen volledige muur zijn, ik bedoel maar, je zuster mag nog steeds genieten van haar panorama. Nee, wat jij nodig hebt is een hek in verstevigde staaldraad. Van dat soort dat ze in de industrie gebruiken. 3 meter hoog, zeker niet lager. Met prikkeldraad bovenaan. Je mag altijd eens komen kijken naar het mijne. Ik zal dan eerst de hond vastmaken.

MARTIN Hond?

Hilda en Dora komen terug met 4 kopjes koffie.

JOS Oh, dat is nog zo iets. Je kan best overwegen om een hond aan te schaffen. Dat is een extra veiligheid.

HILDA Zijn jullie bezig over honden? Ik hou van die lieve, schattige, kleine hondjes. Ik probeer Martin al eeuwen te overtuigen om er eentje in huis te halen. Hier, we hebben voor jullie ook koffie meegebracht. Dora heeft die voor jou, Jos. Ze beweert dat ze wist hoe jij 'm graag drinkt.

DORA Dat zou nu onderhand wel mogen. Alsjeblief, Jos. Met veel suiker, dat had je toch graag.

JOS Yep.

HILDA Oh, er is nog iemand toegekomen, Martin.

MARTIN Wil vertrekken. Oh, juist, ik zal...

HILDA Nee, het is al in orde. Je moet je niet haasten. Hij is in de ... kleine jongetjes kamer.

JOS Wie is het?

DORA Het is Erik

JOS Oh, hij. *Overduidelijk*. Heeft hij HAAR meegebracht?

DORA *Overduidelijk*. Nee, hij is alleen.

JOS Goed zo.

DORA Gelukkig maar. Zij komt later nog. *Tegen de anderen*. Meneer en mevrouw Dierckx, vanop nummer 8.

HILDA Hij lijkt me heel vriendelijk.

DORA Ja, HIJ is heel vriendelijk.

JOS HIJ valt best mee. Goeie koffie.

HILDA Bedankt.

Pauze. Ze drinken. De conversatie lijkt tijdelijk stilgevallen te zijn. Jos loert naar de hapjes.

DORA Ja, het is inderdaad lekkere koffie.

HILDA Bedankt. Pak zelf maar, Jos, ze staan er om opgegeten te worden.

Jos probeert één van de hapjes. Hij besluit er verder geen meer te eten.

HILDA Martin, Dora hier legde me zonet uit dat de reden dat wij als enige in de buurt nog geen hek hebben, is om dat mevrouw Sicora altijd geweigerd heeft om er één te laten zetten.

DORA Dat klopt, dat wou ze niet.

JOS We hebben geprobeerd om haar te overtuigen.

DORA Ze gaf ze de hele tijd fruitsap en koekjes.

MARTIN Koekjes?

JOS *Schudt zijn hoofd*. Ze heeft geluk dat ze het overleefd heeft, dat is alles wat ik er over ga zeggen.

DORA Wel, nu natuurlijk niet meer. Ze is vredig gestorven in haar bed hierboven in de slaapkamer. Sorry, ik hoop dat jullie twee niet bijgelovig zijn of zo.

HILDA Nee. Niet op die manier in ieder geval. Wij hebben niets om bang voor te zijn. Toch niet van de andere zijde.

MARTIN Misschien was dat de reden dat die belhamel over de muur probeerde te klimmen. Op zoek naar koekjes. *Hij lacht.*

DORA Wat, met een geweer?

MARTIN We weten niet of het wel een geweer. Niet noodzakelijk.

Ze staren allemaal naar de kist.

HILDA Ik kan me bijna niet bedwingen om te kijken wat erin zit.

JOS Dat zou ik niet doen. Als je vingerafdrukken erop komen, hun kennende, dan beschuldigen ze je waarschijnlijk nog dat je het gestolen hebt.

HILDA Dat zouden ze toch niet doen zeker?

JOS Je hebt echt geen idee. Ik had eens een elektrische haagschaar, zal ik hen eens over vertellen over mijn haagschaar? Zal ik het hen vertellen, Dora?

DORA Oh, ja, zeker doen. Vertel eens over je haagschaar, Jos... Hij kocht een elektrische haagschaar en ...

JOS Ik kocht een elektrische haagschaar...

DORA Splinternieuw.

JOS Let wel, splinternieuw.

DORA Hij had 'm nog geen week..

JOS Minder dan één week...

Gert Dierckx, een veertiger, komt binnen. Hij heeft een kop koffie vast.

GERT Hallo iedereen.

HILDA Hallo, Gert, kom binnen. Je vind het toch niet erg dat ik je aanspreek met Gert?

GERT Nee, natuurlijk niet. Ik heb mezelf al koffie ingeschonken, als dat geen probleem is?

JOS Dag Gert. Ik was net aan het vertellen over mijn haagschaar...

GERT Oh, juist, dat. Doe vooral verder. *Tegen Martin.* Hallo, ik ben Gert.

MARTIN Martin. Hallo. Ik ben haar broer.

DORA Dag Gert.

GERT Dag, Dora.

DORA Ga vooral verder, Jos. Hij kocht dus een spiksplinternieuwe haagschaar. Hij had 'm nog niet eens een week, toch? Jos?

JOS Minder dan een week. Ik was de haag aan de voorkant aan het scheren...

DORA Hij heeft daar een schattig klein haagje staan. En die was hij rustig aan het scheren.

GERT Oh, ja, ik herinner het me. Je ging even voor 10 minuten weg, toch?

JOS Tien minuten, meer was het niet.

DORA Gewoon even koffie drinken, dat was alles.

GERT En die gast wandelt gewoon binnen door het tuinhek.

DORA Zo kalm als maar kan zijn.

JOS Zo kalm als wat, onbeschaamd... en hij pakt 'm op en wandelt ermee weg...

GERT Hij wandelde er gewoon mee weg.

MARTIN Mijn hemel.

HILDA Hemeltjelief.

DORA Op klaarlichte dag. Maar, je moet weten, Jos had hem herkend, dat klopt toch hé, Jos?

JOS Ik had 'm al eens zien rondlopen in de sociale woonwijk daaronder.

GERT Hij kwam dus van daar...

MARTIN Aha!

JOS En ik dacht, daar komt die gast niet mee weg, geen haar op mijn hoofd dat eraan denkt om hem hiermee weg te laten komen...

DORA Hij kende Jos nog niet.

MARTIN Wat heb je gedaan, hem aangegeven?

JOS Dat heb ik zeker gedaan. Ik ben recht naar het politiebureau gegaan, een volledige persoonsbeschrijving gegeven, alles behalve zijn DNA en vingerafdrukken. Alles wat ze hadden moeten doen, was naar daar gaan en hem oppakken. Maar wat gebeurt er dus in de plaats?

DORA Hij heeft dagenlang gewacht, dat klopt toch? Dagen...

JOS Dagen en dagen.

DORA Terwijl de politie een hoop formulieren invulde.

GERT Dus, uiteindelijk, wat heeft hij gedaan? Hij is er zelf naartoe gegaan, toch?

JOS Uit pure frustratie. Ik ben recht zijn huis binnengewandeld...

DORA Jos wist namelijk waar hij woont. Hij ging recht naar binnen, zonder te kloppen.

JOS En ik zei tegen hem, 'hey, schatteke, wat hebt ge gedaan met mijn haagschaar?'

DORA Wat heb je met hem gedaan?

GERT Hij deed zeker alsof hij volledig onschuldig was?

JOS Hij zat daar zo kalm als wat zijn krant te lezen.

GERT Hij zat de krant te lezen?

DORA En hij had er ondertussen genoeg van, toch, Jos, je had er genoeg van?

JOS Ik begon zijn huis binnenstebuiten te keren, je weet wel, op het gemak in het begin, ik keek in zijn keukenkasten en onder zijn zetel en uiteindelijk...

GERT Hij duwde die kerel uit zijn zetel, toch, Jos?

JOS Recht uit zijn zetel, op de vloer, plat op zijn gezicht.

DORA Plat op zijn gezicht...

JOS En daar ligt 'm, mijn haagschaar. Hij lag daaronder verborgen...

GERT Onder zijn zetel...

DORA Waar die gast 'm verborgen had.

MARTIN Wat is er toen gebeurd?

HILDA Wat heb je toen gedaan?

JOS Ik ben terug naar huis gegaan, en heb verder mijn haag geschoren.

MARTIN Goed zo.

HILDA Goed gedaan.

GERT Nee.... Totdat... vertel 'm de rest van het verhaal, Jos?

DORA Vertel 'm de rest, Jos... Een tijdje later krijgt Jos bezoek.

GERT Van de politie, was het niet?

JOS Twee agenten. Er was een klacht ingediend door die gast. Schade aan zijn eigendom, fysiek geweld...

DORA Kan je dat nu geloven? Kan je dat nu geloven?

JOS Ze dreigden om me te vervolgen. Ik zeg, wacht even. Hij heeft mijn haagschaar gepikt, daar is alles mee begonnen.

GERT Hij is ermee begonnen.

JOS Ze zeiden, waar is die haagschaar dan nu? Ik zei, die ligt in mijn schuur, waar hij thuishoort. En zij zeiden, hoe weet je dat dat de jouwe is? Ik zei, ik heb hem die zien pikken, nog geen week geleden. Zij zeiden, heb jij daar bewijs van? Ik zei, hoe vaak moet ik het nog zeggen, ik zag hem. Zij zeiden dat hij dat ontkende. En toen zei ik, wel, wat had je anders verwacht dat hij zou zeggen. En toen zeiden zij dat het zijn woord tegen het mijne is. Je kan niet het recht in eigen handen nemen, dat is een overtreding van de wet. Ik zei, wat? Ik zei, WAT? En toen zeiden zij dat de haagschaar nog steeds als 'gestolen' gerapporteerd staat, en dat hij officieel gestolen blijft totdat hij officieel teruggevonden is. En nog meer, als je niet oppast, als jouw vingerafdrukken erop staan, dan ben je schuldig aan heling van gestolen

goederen. Ik bedoel maar, waar is de rechtsstaat gebleven? Waar is de rechtstaat gebleven?

MARTIN Wat is er gebeurd met je haagschaar?

JOS Die ligt nog altijd op het politiebureau, als 'bewijsmateriaal'. Ik ben er zeker van dat één van die kloodzakken 'm gebruikt om zijn eigen haag te scheren. Nee, tegen mij moet je niet meer beginnen over rechtvaardigheid.

DORA Begin er maar niet meer over tegen hem...

GERT Als hij eenmaal erover begint, dan stopt hij niet meer.

HILDA Wel, ik ben geschokt. Dat is toch genoeg om alle vertrouwen kwijt te geraken?

MARTIN Zeer zeker.

Een sober moment van reflectie.

DORA Gert, waar is Amelie? Ze is wel heel laat.

GERT *Weet niet goed wat zeggen.* Ja, wel... Ze is waarschijnlijk ergens opgehouden, ik weet niet.

DORA Ze komt toch?

GERT Oh, ja, waarschijnlijk. Ze zei toch van wel.

DORA Is haar rug al wat beter?

GERT *Ongemakkelijk.* Nee, niet echt.

DORA Laat ze zich nog altijd behandelen?

GERT Ja.

HILDA Ik had vroeger ook rugproblemen. *Tegen Martin.* Toch?

MARTIN Absoluut.

DORA Gaat ze voor haar behandeling nog altijd naar de man op nummer 13?

GERT Nee, daar gaat ze niet meer naartoe, ze gaat nu ergens anders...

DORA Probeert ze iemand anders uit?

GERT Blijkbaar.

DORA Wel, ik hoop dat ze snel iemand tegenkomt die haar terug onder controle krijgt, Gert. Voor je eigen bestwil.

GERT *Gaat plots richting de keuken.* Is het ok voor iedereen als ik nog een kop koffie haal?

HILDA *Wil met hem meegaan.* Nee, natuurlijk. Ik moet misschien wel de koffiekannetjes bijvullen. Laat mij maar even.

GERT Nee, sorry, ik wou niet...

MARTIN *Onderschept haar.* Nee, ik zal wel gaan, Hilda... Blijf jij maar hier. Ik ga met je mee, Gert. Het bespreken van medische problemen worden best overgelaten aan het vrouwvolk. Best dat wij daar niet bij zijn... *Hij lacht.* *Gert lacht zwakjes en ze gaan samen naar de keuken.* *Jos blijft achter bij de vrouwen, hij is duidelijk niet op zijn gemak.*

Een korte pauze.

HILDA Wel, als ik zie hoe laat het al is, dan denk ik niet dat er nog iemand anders gaat komen.

DORA Ik denk dat de meeste mensen hier in de buurt het, je weet wel, veel te druk hebben. Zeker in deze periode. Voor mensen zoals wij is het natuurlijk geen probleem, hé, Jos. Als gepensioneerde.

JOS Ik hou me nog goed bezig.

DORA En dan die arme Gert, hij is helemaal overbodig geworden. Let wel, hij houdt zich wel goed bezig.

JOS Dat doet hij zeker.

DORA In zijn schuur.

JOS Oh ja.

HILDA Wat doen hij dan precies in zijn schuur?

DORA Oh, vanalles. Hij is ingenieur.

JOS Dat was hij toch.

DORA Hij heeft echt magische handen. Hij kan alles maken. Van metaal, van hout, noem maar op. Hij heeft voor mij hang-bloempotten gemaakt, echt prachtig, toch, Jos?

JOS Geschoolde vakmannen. Allemaal op de storthoop. Da's al jaren aan de gang. Zo jammer, de teloorgang van onze industrieel erfgoed.

HILDA Jaja.

DORA Echt jammer.

HILDA Die man van nummer 13, is die goed met ruggen?

DORA Dat wordt gezegd. Ik heb hem nog nooit uitprobeerd. Amelie, de vrouw van Gert, zweert bij hem. Ze komt altijd met een glimlach op haar gezicht bij hem buiten.

HILDA Echt?

JOS Excuseer, ik denk dat ik... ik ga even naar de mannen toe.. *Hij wijst naar de schotels met onaangeroerde hapjes...* Heel lekker, heel... ongewoon..

HILDA Behelp gerust jezelf, er zijn nog bergen daarvan over. *Jos gaat naar de keuken.* Ik heb genoeg gemaakt voor minstens 15 man. Ik heb geen idee wat ik met de overschotten ga moeten doen. Ik vind het vreselijk om eten te verspillen.

DORA Oh, zeker.

De deurbel gaat.

HILDA Oh, nog meer mensen. Dat is prima. Martin zal hen wel binnenlaten. Sorry, Dora, wat was je nu ook alweer aan het zeggen? Nummer dertien?

DORA Ja, zijn naam is Ruderbeck. Ralf Ruderbeck. Hij is een Zwitser. Allé, dat zeggen ze toch. In ieder geval een buitenlander.

HILDA Hij is therapeut?

DORA Zoiets ja. Amelie gaat er al jaren naar toe. Heel openlijk. Het maakt haar niet uit dat iedereen dat weet. Ik vind het vooral erg voor hem, haar eigen echtgenoot zo belachelijk maken. Ze vernedert hem.

HILDA Arme man.

DORA Maar dan, zoals je dus al gehoord hebt, is ze sinds hem wel al verder gegaan. Langzaam is ze heel de Bluebell wijk rondgegaan. Kijk maar uit voor... oh, wacht, nee, hij is maar je broer, toch? Ik blijf dat maar vergeten.

HILDA *Ze glimlacht bij de gedachte.* Dat doet hij beter niet! Weten we bij wie ze momenteel uithangt?

DORA Wel, volgens Vera van nummer 7, mevrouw Luyten... houdt ze het momenteel aan met... *ze spreekt bijna onhoorbaar....* Hiernaast.

HILDA *Ze verstaat haar niet.* Sorry, wie?

DORA De buurman van hiernaast, meneer Roosen. Erik Roosen.

HILDA Oh.

DORA Hoor mij hier eens roddelen. Dat komt ervan als je vijftien jaar voor de lokale krant gewerkt hebt.

HILDA Echt? Heb jij daar echt gewerkt?

DORA Vijftien jaar voor de Streekkrant. Voordat die opgedoekt werd. Oude gewoontes zijn heel hardnekkig. Ik heb nog steeds een neus voor smeulige verhalen.

HILDA Fascinerend. Nee, ik bedoel maar, zoals je zelf zegt, hoe zou dat zijn voor hem? Voor haar echtgenoot, de arme man. Als zij..

DORA Hij had veel eerder al iets moeten ondernemen. Zich moeten verzetten. Maar Gert is niet dat soort type.

HILDA Ik vraag me af waarom ze met hem getrouwd is.

DORA Dat was voordat ik hen kende. Blijkbaar als een soort van wraak op een voormalig lief van haar. Anders had zij hem nooit een blik waardig gegund. We moeten eerlijk zijn, Gert is nu niet direct de knapste man.

HILDA Arme man.

DORA Als dit nu bijvoorbeeld bij Jos gebeurd zou zijn, dan had hij dat nooit getolereerd. Nog geen minuut. Dan was hij langsgegaan en die kerel onder handen genomen. En haar ook waarschijnlijk ook.

HILDA Is hij ooit getrouwd geweest, Jos? Weet je daar iets van?

DORA Ja. Alleen, ze zeggen dat zij... zijn vrouw.. *vertrouwelijk*... Ze zou weggelopen zijn.

HILDA Weggelopen?

DORA Dat zeggen ze, ja.

HILDA Misschien had jij haar onder handen genomen?

DORA Dat kan je nooit uitsluiten bij hem. Ik bedoel, hij is het grootste deel van de tijd best vriendelijk en zo, begrijp me niet verkeerd. Maar af en toe krijgt hij die blik in zijn ogen. Heel af en toe maar.

HILDA Ja?

DORA Je zou eens moeten zien hoe hij soms tegen zijn hond praat. Dat beestje is doodsbang van hem.

Amelie komt binnen. Ze is midden de dertig. Haar voorkomen doet geen afbreuk aan haar reputatie.

AMELIE Hallo, is het OK als ik bij jullie kom staan?

DORA Oh, hallo Amelie. Hilda, dit is Amelie, waarover ik net aan het vertellen was.

HILDA Oh, ja. Fijn om je te ontmoeten, Amelie. Bedankt om te komen.

AMELIE Sorry dat ik een beetje te laat ben. Typisch voor mij. Ik werd nog ergens opgehouden. Gelukkig kwam ik net samen met een paar andere aan, zo was ik toch niet de laatste.

HILDA Ik denk dat je echtgenoot in de eetkamer is, als je hem zou zoeken.

AMELIE *Onvoorbereid op deze opmerking.* Niet speciaal, nee. Ik heb mijn hoofd daar al even binnengestoken.

HILDA Was alles ok daarbinnen?

AMELIE Oh ja. Ze amuseerden zich geweldig. Jos Trossard is hen aan het entertainen met wilde verhalen over haagscharen en zo.

HILDA Oh ja! Wat een verhaal! Ongelofelijk, niet?

AMELIE Ja, dat is het zeker. Iedere keer dat hij het verhaal vertelt, wordt het beter en beter. Sorry, heb ik jullie gesprek onderbroken?

HILDA Nee, totaal niet. Ga gerust zitten, Amelie. Wil je koffie?

AMELIE Nee, bedankt, dat is al geregeld. Jouw... Martin is het toch? Jouw echtgenoot ging er mij brengen.

HILDA Nee, hij is mijn broer. Martin is mijn broer.

AMELIE Oh, hij is je broer?

HILDA Ik heb geen man.

AMELIE *Glimlachend.* Gelukzak. Dag Dora.

DORA *Stijfjes.* Dag Amelie.

AMELIE Ben je Hilda op de hoogte aan het houden van alle lokale roddels?

DORA Een beetje maar.

AMELIE Had ik het niet gedacht En hoe loopt het allemaal, Hilda? Geraken jullie een beetje gesetteld?

HILDA Ja, we zijn zo'n 2 maanden bezig geweest, zo vaak als we konden, gingen we over en weer om alles op orde te krijgen. Maar de definitieve verhuis is pas een paar dagen geleden geweest.

AMELIE Arme ziel. Ik benijd je niet. Verhuizen is altijd een hel. Hoe zeggen ze dat ook alweer? Dat het één van de meest traumatische ervaringen die mensen kunnen meemaken tijdens hun leven. Ik heb geen idee wat die andere dingen zijn. Waarschijnlijk trouwen en je maagdelijkheid verliezen.

Ze lacht. Dora niet.

HILDA *Met een ijzige glimlach.* Ja, alles begint langzaam op zijn pootjes terecht te komen. We hebben natuurlijk nog bergen werk.

AMELIE Ja, dat zie ik. *Rondkijkend.* Bergen. Om te starten met deze kamer. Mijn God! Dat behangpapier bijvoorbeeld. Ik vraag me af hoe mensen in staat zijn om daar dag in dag uit naar te moeten kijken, jaren aan een...

Korte pauze. Ze realiseert zich iets.

AMELIE Whoops.

HILDA *Ijzig.* Mijn broer heeft gisteren de laatste hand gelegd aan de inrichting.

AMELIE Het is gewoon fan-tas-tisch! Proficiat!

HILDA *Licht gespannen.* Dankjewel. Ik ben bijzonder trots op dit behangpapier. Het was behoorlijk prijzig.

AMELIE Wow!

DORA Zoals ik al zei, Hilda, ik vind het echt wel mooi. Het toont duidelijk dat je smaak hebt.

AMELIE Ja. *Korte pauze.* Sorry dat ik het vraag, maarreuh... de kleurkeuze van de verf, is dat ook die van jou? *Korte pauze.* Ja, dat dacht ik al. Inspirerend. Geweldige keuze. Briljant. Groen.

Stilte. Martin komt binnen met koffie voor Amelie.

MARTIN Sorry, ik wou vlugger komen maar...

AMELIE Bedankt.

Martin geeft haar de koffie. De stilte tussen de vrouwen duurt voort.

MARTIN ... Maar ik moest wachten totdat Jos opnieuw klaar was met zijn verhaal... Wel, hoe gaan de dingen hier? Amuseren jullie je?

Stilte. Martin beseft langzaam dat de sfeer onder het vriespunt zit. Dora en Hilda blijven ijsig stil.

DORA *Staat plots recht.* Als het ok is, Hilda, dan ga ik de bovenverdieping eens inspecteren.

HILDA *Staat recht.* Ja, natuurlijk, Dora. Ik zal je even rondleiden...

DORA Oh, mooi. Ik kan niet wachten om te zien wat je er boven van gemaakt hebt.

Dora en Hilda gaan naar de hal.

AMELIE *Vrolijk.* Ik denk dat je zus en ik op de verkeerde voet begonnen zijn.

MARTIN Oh hemel, waarom?

AMELIE Ik vrees dat ik vrij grof ben geweest over haar kleurkeuze voor de inrichting.

MARTIN Oh ja, dat kan goed zijn. Hilda is vrij gevoelig op dat vlak. *Glimlacht.* Zoals ik tot mijn scha en schande heb moeten leren.

AMELIE Zo ben ik nu eenmaal. Hetgeen ik mis op vlak van tact, compenseer ik op vlak van eerlijkheid. Wat een welgekomen afwisseling is in deze bekrompen, kleinburgerlijke woonwijk van mijn kloten.

MARTIN Ik waarschuw je maar, als je dat soort taal gaat gebruiken waar zij bij is, dan gaat jullie relatie niet direct verbeteren.

AMELIE Wat? Kleinburgerlijk? Meen je dan?

MARTIN vindt dit grappig.

AMELIE Sorry. Ik neem aan dat je haar visie rond behangpapier niet deelt.

MARTIN Wij hebben in het verleden occasionele meningsverschillen gehad. Maar vandaag de dag kies ik toch maar voor een rustiger bestaan.

AMELIE En wat met scheldwoorden? Deel je haar mening over scheldwoorden?

MARTIN Nee, niet echt. Ik gebruik af en toe ook wel eens een minder geschikte term. Maar dan wel in stilte, en enkel als ik gestresseerd ben. Zoals wanneer ik met veel moeite dit behangpapier tegen de muur moest hangen. *Amy lacht.* Maar ik probeer het te beperken. Over het algemeen beschouw ik het gebruik van scheldwoorden als een teken van een schraal vocabularium. Ik bedoel maar, er zijn zoveel mooie woorden die we kunnen gebruiken. Waarom dan altijd lelijke woorden gebruiken?

AMELIE Ja, je hebt volledig gelijk. Er zijn van die woorden die... prachtig zijn. Zoals meringue. Dat is zo'n schattig woord.

MARTIN Goed, de volgende keer dat ik met de hamer op mijn duim sla, dan zal ik die proberen. Godverde-Meringue!

AMELIE Woorden met een 'M' klinken meestal geweldig. Mezzanine. Melancholisch. Mediterraan... *Ze kijkt uit het raam, en slaakt een klein kreetje van vreugde.* Oh, kijk

daar, ik kan het bijna niet geloven. Daar staat een kabouter. Een tuinkabouter. Dat moet zeker blijven staan zijn na de dood van mevrouw...? Nee? Godzijdank dat ik 'm niet opgemerkt heb terwijl je zuster hier was. Stel je voor dat ik had zitten spotten met haar kabouter.

MARTIN Nee, hij is eigenlijk van mij.

AMELIE Jouw kabouter.

MARTIN Ik ben bang van wel. Ik heb 'm al sinds mijn kindertijd. Ik heb 'm gekregen voor mijn verjaardag. Toch maar een dom verjaardagscadeau voor een vijfjarige... maar...

AMELIE Van je ouders? Heb je 'm van je ouders gekregen?

MARTIN Mijn moeder. Het was haar laatste verjaardagscadeautje. Voordat ze stierf. Hij heet trouwens Mandelfried.

AMELIE Dat is mooi. Nog een woord met een M. *Ze glimlacht.* Zoals Martin natuurlijk.

MARTIN Martin Massereel. 2x M.

AMELIE Twee? Da's oneerlijk.

MARTIN Amelie.

AMELIE Woorden met een A? Da's niet zo goed, die zijn meestal negatief. Amoreel, asociaal, abominabel, agressief... aanstootgevend...

MARTIN Attractief?

AMELIE ... Achterbaks...

MARTIN ... Appetijtelijk...

AMELIE ... Allemaal afgrijselijk...

MARTIN *Snel achter elkaar.* Aantrekkelijk, aandoenlijk, achtenswaardig, abel, adembenemend, allerliefst, amusant, altruïstisch, avontuurlijk, attractief, appetijtelijk, assertief...

AMELIE *Steekt haar handen omhoog.* Ok, ok, jij wint.

MARTIN Ik vul vaak kruiswoordraadsels in.

AMELIE *Glimlachend.* Absoluut.

Een stilte. Amy lacht naar hem. Martin lacht naar haar. De deurbel gaat. Niemand lijkt dit op te merken.

AMELIE Wel, jij zit vol verrassingen, meneer Martin Massereel.

MARTIN *Hij knikt.* Mmm.

Ze kijken naar elkaar. Liefde op het eerste gezicht is duidelijk niet nieuw voor Amelie, maar wel voor Martin. Hilda komt binnen met Mara, duidelijk overstuur en radeloos.

HILDA Martin, dit is Mara van hiernaast. Ze... ze is een beetje...

MARTIN Wat is er aan de hand?

HILDA Haar man is niet thuis van zijn werk. Ze zit helemaal alleen thuis en..

MARTIN Kom, zet je even neer, Mara. Wat is het probleem? *Mara kijkt steeds naar Amelie.* Jij kent natuurlijk Amelie al?

AMELIE *Gaat richting de deur.* Excuseer, ik ga gewoon even...

Amy gaat af. Martin is lichtjes in de war. Hilda poot Mara neer op de sofa.

HILDA *Maakt Martin duidelijk dat hij beter ook vertrekt.* Het is in orde, Martin. Laat dit maar aan mij over.. Het is mogelijk... het is misschien... *fluistert.* Het zijn waarschijnlijk vrouwenzaken...

MARTIN Oh, juist. Dat soort zaken. Goed. *Hij haast zich naar de hal.*

HILDA *Zodra hij weg is, heel voorzichtig.* Wel, vertel eens. Je kan mij alles vertellen, liefje. Wat is het probleem? Je kan mij alles vertellen, ik heb heel ruimdenkend.

MARA Sorry voor... ik wou u niet lastigvallen met vanalles, net nu u allemaal gasten hebt en zo... sorry... het is gewoon verschrikkelijk. Jonathan is...

HILDA Jonathan? Wie is jonathan?

MARA Eén van mijn leerlingen.. hij is briljant, hij is zo gevoelig en getalenteerd, gewoon briljant. Ik geef muziekles, houtblazers en na school geef ik privés. Hiernaast. En één van mijn leerlingen is zonet aangevallen en beroofd. Op de weg terug na huis na zijn les. Zijn vader heeft me net opgebeld, hij was helemaal overstuurd. Het zou een uur geleden gebeurd zijn. Ik liet Jonathan langs achter gaan, zoals altijd en blijkbaar klom hij over het hek... en uit het niets kwam er een man tevoorschijn. Waarschijnlijk zo'n vreselijke pedofiel. En die grabbelde Jonathan vast. Na een korte worsteling is hij kunnen ontsnappen. Alleen heeft man zijn muziekinstrument afgepakt.

Terwijl Mara praat, glijdt de blik van Hilda in de richting van de instrumentenkist.

HILDA *De waarheid dringt tot haar door.* Ik snap het. En dat instrument? Kan je dat beschrijven?

MARA Het is een doodgewone oefenklarinet in een oude kist. Een standaard besklarinet, tweedehands. Hij is niet echt veel waard. Ik heb geen idee waarom die man 'm meepikte. Hij kan er toch niets mee aanvangen..

HILDA *Laat de kist zien.* Is dit 'm?

MARA Oh! Oh! Hoe heb je...? *Ze opent de kist en controleert snel de inhoud.* Ja, alles zit erin, dit is zeker zijn klarinet! *Extreem gelukkig.* Oh, dankudankudankuwel! U bent een engel. Een echte beschermengel! Dankuwel! *Mara kust de geschokte Hilda onstuimig op beide wangen.* Hoe heb je 'm gevonden? Dit gaat hem zo gelukkig maken! God bestaat, god bestaat nog! Dankuwel! Mag ik 'm teruggeven?

HILDA Natuurlijk, als dit zijn eigendom is...

MARA Dankuwel. Ik zal hem eerst even opbellen. Jonathan gaat zo blij zijn, u hebt geen idee. Tot snel.

Mara snelt af naar de voordeur.

HILDA *Hemeltje, hemeltje, hemeltje. Ze gaat af en roept. Martin! Martin, schat...*

Hilda gaat langzaam af richting de keuken en het licht gaat langzaam uit.

Bedrijf 1 Scene 2

Zelfde plaats, een paar dagen later. Het is laat in de namiddag. Tijdens de scene wordt het donker buiten. Erik, de echtgenoot van Mara, staat ongeduldig te wachten bij het raam.

HILDA Martin, dit is meneer Roosen. Ik laat jullie beiden rustig praten. *Hilda gaat af.*

MARTIN *Bereidt zich voor op een pittige discussie.* Goedemiddag. Wat kan ik voor u doen, meneer Roosen? Ik vrees dat ik maar weinig tijd heb, ik heb seffens een belangrijke vergadering.

ERIK Oh, ja, die zogenoemde burgerwacht-vergadering die u bijeengeroepen hebt. Ik hoop dat u niet verwacht dat ik of mijn vrouw aanwezig zullen zijn.

MARTIN Dat is volledig uw keuze, meneer Roosen. Er is een uitnodiging bezorgd gericht aan uzelf en mevrouw Roosen, zoals iedereen in de Bluebell woonwijk er één ontvangen heeft. Dus, ik herhaal, wat kan ik voor u doen?

ERIK Ik denk dat u goed genoeg weet waarvoor ik hier ben, meneer Massereel. Kort samengevat, het betreft uw aanval van gisteren op een kind.

MARTIN Excuseer, mijn aanval op een kind?

ERIK De jongeling die u aangevallen en beroofd hebt toen hij op weg was naar huis..

MARTIN Ik kan mijn oren niet geloven. Waar in godsnaam hebt u het over?

ERIK Jonathan Jaeken, de jongeman die u aangevallen en beroofd hebt toen hij argeloos op weg was naar huis na afloop van zijn muziekles bij mijn vrouw. Die u beroofd heeft van zijn rechtmatig eigendom...

MARTIN Ik neem dat dat u doelt op dezelfde jeugdige persoon die ik rechtmatig heb aangehouden toen hij illegaal over mijn muur aan het klimmen was.

ERIK Onze muur. Het is een gemeenschappelijke muur.

MARTIN Dat is waar, maar in mijn tuin waar ik hem op heterdaad betrapt heb op het illegaal betreden van mijn eigendom. In bezit van iets dat, gezien zijn heimelijk gedrag, leek op gestolen goederen? Bedoelt u dat onschuldig kind?

ERIK Oh, komaan, meneer Massereel, dat is complete onzin en dat weet u maar al te goed.

MARTIN Dat was in ieder geval mijn indruk in het heetst van de strijd.

ERIK Waarom hebt u hem niet gevraagd wat hij daar deed, meneer Massereel?

MARTIN Daar heb ik niet eens de kans toe gehad. Hij schopte tegen mijn been. Nu, als ik mij zou vergist hebben, zoals de indruk nu gewekt wordt, dan wil ik met alle plezier, zoals ik ook al aan de telefoon had gezegd, mij excuseren bij alle partijen.

ERIK Ik denk dat we in een situatie zitten waarbij excuses niet meer voldoende zullen zijn, meneer Massereel.

MARTIN Wel, dat is alles wat u gaat krijgen. Het spijt me.

ERIK Sinds ons telefoongesprek heb ik contact gehad met de vader van de jongen, meneer Jaeken, die heel erg overstuur is, en wij zijn allebei van mening dat een compensatie op zijn plaats is.

MARTIN *Ongelovig. Compensatie? Bedoelt u financiële compensatie?*

ERIK Dat bedoel ik inderdaad. De jongen is een heel gevoelig kind. Hij heeft een traumatische ervaring meegemaakt, met als gevolg dat hij niet langer in staat is om muzieklessen te volgen en dat hij zijn klarinet verkoopt. Zijn familie is helemaal ontdaan. Hun droom dat hun enige zoon, die zoveel talent had, een fabuleuze carrière als klarinetspeler kon uitbouwen, is helemaal vermorzeld. Volgens mijn vrouw had Jonathan een goede kans om opgenomen te worden in het nationaal filharmonisch orkest. Voor haar betekenen de geannuleerde lessen een serieus inkomensverlies en als gevolg daarvan moet ze nu rusten in een verduisterde kamer.

MARTIN Het spijt me om dat te horen. Mijn deelneming voor alle betrokkenen.

De deurbel gaat, maar de mannen negeren dit.

ERIK Ik moet u waarschuwen, meneer Massereel, dat meneer Jaeken en ikzelf bereid zijn om onze toevlucht te nemen tot een officiële juridische klacht.

MARTIN Dat is uw recht, meneer Roosen. Zoals mijn overleden vader altijd zei, ik wacht vol verwachting op het antwoord van uw advocaten Onzin, Onnozelaar en Onverlaat.

ERIK Als u het zo wil spelen, dan zullen we nog wel eens zien.

MARTIN Dat zullen we zeker. Oh, als u nog eens praat met Barry Jaeken, wil u dan het volgende tegen hem zeggen? Elektrische haagschaar!

ERIK Wat?

MARTIN Gewoon. Elektrische haagschaar. Ik heb navraag gedaan, meneer Roosen.

ERIK *Heeft geen benul. Haagschaar?*

Hilda leidt een nerveuze Mara de kamer binnen. Hilda blijft zelf in de deuropening staan.

HILDA Sorry voor het storen, Martin, maar mevrouw Roosen had graag een woordje met je gewisseld.

ERIK *Kwaad om haar te zien. Wat doe jij hier, Mara? Ik had toch gezegd om thuis te blijven.*

MARTIN Kom gerust binnen, Mara. Is het ok als ik je Mara noem?

MARA *Nerveus. Erik, we moeten hiermee stoppen, we mogen echt niet...*

ERIK *Scherp. Mara, ik heb gezegd om je hierbuiten te houden.*

Mara krimpt ineem.

HILDA Ik zou liever hebben als u niet tegen uw vrouw zou roepen, meneer Roosen. Niet in ons huis.

Stilte.

MARA De enige die hier verliest, is Jonathan. Ik denk alleen aan zijn toekomst. Wat gaat dit allemaal tot gevolg hebben voor hem? Het zal zijn toekomst ruïneren.

MARTIN Zover ik begrepen heb, is zijn toekomst al geruïneerd.

MARA Wat?

MARTIN Volgens uw echtgenoot is hij niet langer in staat om muzieklessen te volgen en verkoopt hij zijn klarinet.

MARA Dat kan niet. *Tegen Erik.* Wie heeft dat gezegd? Wie heeft je dat verteld?

ERIK *Mompelend.* Volgens Barry Jaeken...

MARA Och, die man is... In ieder geval, hij kan de klarinet niet verkopen. Het is niet eens zijn instrument.

MARTIN Echt?

MARA Jonathan zou zich nooit één kunnen veroorloven. Niet eens een goedkoop model. Zijn vader zou nooit.... *Ze valt stil.*

LUTHER Van wie is die klarinet dan?

MARA *Gooit het eruit.* OK! Hij kostte 89 euro plus verzendkosten op het internet en ik heb 'm gekocht met mijn eigen geld!

Pauze.

ERIK *Langzaam.* Je hebt wat gedaan?

MARA Ik heb voor hem die klarinet gekocht. Ik heb je dat niet verteld omdat...

ERIK Jij hebt dus 89 euro van ons geld gebruikt voor dat...? Van ons geld...?

MARA ... Nee, van mijn geld, Erik. Het was mijn geld...

ERIK ... 89 euro...?

MARA ... Hij had er één nodig zodat hij kon oefenen. Hij had het aan zijn vader gevraagd, maar het is zo'n vreselijke man. Hij wou zelfs niet dat hij er één zou lenen.

MARTIN Aha, nu komt de waarheid aan het licht. Een vreselijke man. Zijn eigen vader kon het zelfs niet opbrengen om voor zijn bloedeigen zoon een goedkope klarinet te komen...

MARA Hij kon er zeker één veroorloven, als hij zou willen. Maar in de plaats geeft hij zijn geld uit aan bier en drugs en.... duiveneten...

ERIK Duiveneten?

MARA Hij zei dat klassieke muziek kleinburgerlijk en belachelijk was en meer van dat soort onzin. Nee, het enige slachtoffer hier is Jonathan. Hij is diegene die verliest. Zijn vader laat hem niet meer naar de les komen, hij heeft het 'm verboden.

MARTIN Als ik zo hoor is het al een mirakel dat hij ervoor wel voor de lessen wilde betalen...

Hij stopt als hij de schuldbewuste uitdrukking op Mara's gezicht ziet.

MARTIN Sorry.

MARA *Staart naar haar voeten.* Wel, ik...

ERIK Ik kan het niet geloven, Mara, gaf jij die jongen gratis les? Bovenop een gratis klarinet?

MARA Erik, je hebt geen idee. Een jongen met zo'n achtergrond...

ERIK Wat in godsnaam heb je hem nog allemaal gegeven?

MARA Als lerares hoop je dat je ooit in je leven minstens één keer zo'n natuurtalent tegenkomt. Natuur... hij was een natuurtalent.

ERIK Bits. En jij bent van nature een goedgelovige idioot.

Een korte stilte. Zelfs Erik beseft dat hij te ver gegaan is waar anderen bijzijn.

HILDA Ik vrees dat ik u moet vragen om te vertrekken, meneer Roosen. De vergadering start zo dadelijk.

ERIK We gaan al, maak je geen zorgen. Kom, Mara.

MARA Ik denk dat ik ga blijven.

ERIK Wat?

MARA Ik zei, ik ga blijven voor de vergadering. Misschien worden er dingen besproken die ook ons aangaan.

Erik staart haar aan. Hij ziet eruit alsof hij haar gaat slaan.

HILDA Je bent meer dan welkom om te blijven, Mara. Toch, Martin?

MARTIN Natuurlijk, heel welkom.

ERIK *Gaat richting de deur.* Dit is niet het einde van dit verhaal. Ik ga nu onmiddellijk meneer Jaeken opbellen. Ik ben er zeker van dat hij deze zaak verder wil zetten.

MARTIN Doe hem de groeten. En vergeet zeker niet om de haagschaar te vermelden.

ERIK *Mompelend, terwijl hij naar buiten gaat.* Wat is dat toch allemaal met die verdomde haagschaar?

Erik gaat af.

MARTIN Ik zal u buitenlaten, meneer Roosen. *Hij gaat achter Erik aan.*

HILDA *Op het moment dat Martin passeert.* Goed gedaan, Martin.

Martin gaat af.

HILDA *Tegen Mara.* Ik vond dat heel moedig wat je gedaan hebt. Zo opkomen voor jezelf en anderen.

MARA Hij is geen.. Erik is geen... meestal... ik bedoel, waar andere mensen bij zijn... hij is... het is gewoon dat ik zo... echt waar...

HILDA *Neemt haar hand.* Je moet in het leven altijd opkomen voor de dingen waarin je gelooft, Mara. Zelfs als sterkere en belangrijker mensen niet akkoord zijn met wat je denkt. Je hebt het goed gedaan.

MARA Dankuwel.

Hilda blijft Mara's hand vasthouden totdat Mara er bewust van wordt en zacht haar hand terugtrekt.

MARA Eigenlijk, ik heb dat niet verteld, niet waar Erik bij was, maar ik heb Jonathan toestemming gegeven om de kortere weg door de tuin te nemen. Ik bedoel, toen mevrouw Sicora hier nog woonde, was dat nooit een probleem. Maar toen u en uw broer, ik had het eerst moeten vragen, ik had er niet aan gedacht. Het is mijn schuld.

HILDA Maak je geen zorgen.

MARA Het is gewoon makkelijk voor Jonathan om die weg te nemen. Anders moet hij helemaal rond de wijk wandelen, over die drukke ringweg. Ik maakte me daar altijd zorgen over.

HILDA Maak je geen zorgen, mijn broer lost het probleem wel op. Hij is heel geducht.

MARA Ja, dat geloof ik.

Martin komt op van de hal.

MARTIN Hilda, is het ok om de mensen binnen te laten? Er zijn er al een paar toegekomen.

HILDA Ja, zeker.

MARTIN *Roept door de deur.* Kom gerust binnen.

Martin loodst Jos, Dora en Gert binnen. Iedereen begroet elkaar. Iedereen gaat zitten op de sofa. Een korte stilte.

MARTIN Wel, ik denk dat het dit is. De vertrouwde gezichten.

Jos schudt teleurgesteld zijn hoofd.

MARTIN Om te beginnen. Voor diegenen die ik niet op tijd op de hoogte heb kunnen brengen, mijn verontschuldiging, maar ik heb minder goed nieuws, vrees ik. Ik heb daarstraks een telefoontje gehad van politie-inspecteur Geuens, die blijkbaar onze contactpersoon is inzake het opzetten van wijkwachten en dergelijke. Jammer genoeg door de hoge werkdruk als gevolg van vitaal politiewerk, en natuurlijk de recente besparingen, als gevolg van al die redenen was het vanavond niet mogelijk om iemand af te vaardigen om ons te komen adviseren.

DORA Oh, hemeltje.

JOS *Mompelend.* Typisch.

MARTIN Mijn eerste reactie was om deze vergadering dan maar uit te stellen, maar toen dacht ik bij mezelf, wij zijn perfect in staat om dit zelf op poten te zetten, toch? Per slot, wat gaat de politie ons kunnen vertellen? Dat is toch redelijk voorspelbaar? Doorheen de dag op alle tijden waakzaam zijn. Als je de deur uitgaat, sluit dan je ramen en deuren. Let speciaal op elk soort verdacht of ongewoon gedrag, zeker

als het vreemden betreft. En organiseer 's nachts vreedzame patrouilles. Met 2 of meer weerbare vrijwilligers die op gezette tijden wachtronden lopen in de wijk, met de nodige variatie in het tijdschema zodat het minder voorspelbaar is voor criminelen. Als er iets zou gebeuren en de patrouille stuit op een verdachte situatie, dan moet er eerst een redelijke doch kordate waarschuwing gegeven worden. Als deze waarschuwing genegeerd wordt, dan moet er een tweede waarschuwing gegeven worden, en, indien nodig, een derde...

JOS Tenzij die klootzak ondertussen er niet vanonder gemuisd is...

MARTIN Wel, in dat geval hebben we hem weggejaagd, toch? Dan is onze missie geslaagd! Een positief resultaat. Als het daarentegen nodig is om iemand aan te houden, dan mag er enkel in beperkte mate geweld gebruikt worden om de persoon in kwestie te bedwingen. Met de nadruk op beperkt...

JOS Want anders klagen ze je aan voor...

GERT En wat als hij gewapend is?

MARTIN Als de verdachte gewapend blijkt te zijn, dan moet met de nodige voorzichtigheid gehandeld worden. Als hij een mes bij zich heeft, hou dan afstand. Als het een vuurwapen betreft, neem dan dekking of loop snel weg. Dat is waarschijnlijk wat de politie ons zouden adviseren. Het is eigenlijk allemaal kwestie van gezond verstand.

GERT Waar gaan we die vrijwilligers vinden? Als ik afga op de hordes mensen die vanavond zijn opgedaagd, dan is dit duidelijk geen onderwerp waar onze burens van Bluebell wakker van liggen?

DORA Apathie. Zoals Jos al vaak genoeg gezegd heeft, louter apathie. Ze gaan er nog spijt van krijgen, als het hen zelf overkomt, dan zullen ze wel komen staan janken, wacht maar. Wacht maar tot het hen zelf overkomt.

MARA Als wat hen overkomt?

DORA *Duister.* Alles. Overvallen, geweld. Vernielingen van eigendom. Zeker als je een vrouw bent. Eén of andere gangster met een skimasker klimt 's nachts door je raam naar binnen en ...

HILDA Dora, stop, je maakt Mara bang.

DORA Sorry, liefje.

MARA Nee, ze heeft gelijk, het kan gebeuren... het kan gebeuren.

JOS Oh ja, heel makkelijk...

MARTIN *Stellig.* Wel, niet in deze buurt. Gesteld dat we de nodige voorzorgsmaatregelen nemen. Niemand moet schrik hebben, dames. Niet zolang wij er zijn.

GERT Wie zijn 'wij'? Dat is wat ik mij afvraag...

MARTIN ... Wel, we zullen een doorgedreven recruteringscampagne moeten opzetten...

GERT ... Jij, ik en hij? Wij zijn niet in staat om iets of iemand te beschermen.

MARTIN Ja, point taken, Gert. We willen niet moedeloos worden, toch? Iemand die nog iets wil toevoegen? Voordat we een koffiepauze nemen?

HILDA Ik zal alvast koffie maken... *Ze staat recht.*

DORA Doe zeker alle lichten aan, Hilda, in het geval dat...

MARTIN Nog iemand?

DORA En zeker ook alle gordijnen dichtdoen.

HILDA Zal ik doen.

Hilda gaat even weg naar de keuken.

MARTIN Jos? Nog iets toe te voegen?

JOS Volgens mij maken we een betere kans als de patrouilles bewapend zijn.

MARA Bewapend?

JOS Licht bewapend.

MARTIN Jos, wat bedoel je precies met 'licht bewapend'?

JOS Baseball knuppels. Kunnen erg nuttig zijn. Vreselijke sport maar een heel handig wapen.

DORA Oh hemeltje.

JOS Mik op de ellebogen of de knieën. Dan zullen ze wel opletten. Dat is even goed als een waarschuwing en veel effectiever. Als je iemand op heterdaad betrapt, sla hem dan bewusteloos en de rest zoeken we later wel uit.

MARTIN Oh, neeneenee, Jos, dat is uitgesloten. De politie zal dat nooit toelaten.

JOS We hebben hen niet nodig.

MARTIN Excuseer?

JOS Je hebt gelijk, we kunnen perfect zonder de politie. Ze zijn nog erger dan nutteloos. Ik bedoel, bekijk het van de andere kant. We hebben op dit ogenblik een serieus tekort aan mankracht, juist?

GERT Dat was mijn punt, ja.

JOS En heb je enig idee waarom dat zou zijn?

DORA Apathie.

Hilda komt terug van de keuken.

HILDA De koffie loopt door.

JOS Denk eens hieraan. Misschien is de reden dat er zo weinig aanwezig zijn vanavond het feit dat jij hebt aangekondigd dat de politie erbij zouden zijn vanavond.

MARTIN Ik denk niet dat ik kan volgen.

JOS Er zijn genoeg mensen, en dit is een de tragische afspiegeling van de huidige tijden, maar het is een feit dat steeds meer mensen wantrouwig staan ten opzichte van de politie.

MARTIN Wie?

JOS Meer dan je je kan inbeelden.

MARTIN Wie zijn deze mensen?

JOS Je zou verbaasd zijn. Heel wat van de bewoners van de Bluebell woonwijk zijn ontgoocheld in de law & order aanpak van de politie. Ze vertrouwen ze gewoon niet meer. Ze zijn een keer teveel het slachtoffer geworden. Zonder reden tegengehouden om gefouilleerd te worden. Gratuite verkeersovertredingen. Elke dag wordt de kloof tussen burger en politie groter. Het vertrouwen smelt als sneeuw voor de zon. Veel van ons zijn ondertussen bang geworden van de mensen die wij betalen om ons te beschermen.

MARTIN Wel, ik denk dat dat mensen zijn die iets te verbergen hebben.

HILDA Met een slecht geweten.

MARTIN Precies.

HILDA Ik heb vertrouwen in de politie. Zonder aarzelen.

JOS Wacht maar totdat het jou overkomt, Hilda...

HILDA Wat?

JOS *Duister.* Je zal wel zien.

MARA *Staat plots recht. Ssht!*

De anderen kijken naar Mara, zijzelf staart naar het raam.

DORA Wat is er, liefje?

MARA Ik zag daarbuiten iemand rondlopen. Ik dacht dat ik iets zag.

Jos gaat gezwind naar het raam en houdt zijn handen tegen het glas om beter in het donker te kunnen kijken.

MARTIN Zie je iets, Jos?

JOS Nee. Niets. Ik kan niks zien. Goed dat je de nodige aanpassingen hebt gedaan.

MARTIN Ik heb de nodige voorzorgen genomen sinds het tuinincident. Ik heb duidelijk gespelde bordjes neergezet. Privé domein. Overtreders zullen vervolgd worden. Dat soort dingen. Op regelmatige afstand rondom de volledige perceelgrens.

HILDA Martin, die bordjes zijn wel niet te lezen als het donker is.

JOS Als ze al kunnen lezen natuurlijk.

MARTIN Wel, het is een begin, een duidelijk teken. Ik begrijp je punt, Jos, we moeten zeker actie ondernemen, maar ik geloof in een aanpak die veraf staat van geweld.

HILDA Goed gezegd!

MARTIN En op dit ogenblik wil ik toch mijn vertrouwen in het politiekorps bevestigen. We kunnen nu niet verder voordat er eerst een formeel overleg is geweest, bij voorkeur met een officieel bezoek van de politie-inspecteur.

JOS *Haalt hopeloos zijn schouders op. Wel...*

HILDA Ik volg mijn broer volledig, ik sta achter zijn standpunt.

DORA Je hebt waarschijnlijk gelijk.

MARA Ja.

HILDA Goed, dat gezegd zijnde, zullen we dan koffiepauze houden? Ik denk dat hij bijna doorgelopen is. Hier of in de keuken? We zijn maar met zo weinig.

DORA Oh, keuken natuurlijk. Er gaat niks boven koffie drinken in de keuken.

HILDA Ja, natuurlijk, we zijn toch allemaal vrienden... Als iedereen me wil volgen.

Iedereen staat recht en begint richting de keuken te wandelen. Voordat men de kamer heeft kunnen verlaten, horen we een plots geluid van versplinterend glas, het raam valt in duigen en een projectiel landt in het midden van het tapijt, net op de plaats waar iedereen een paar seconden geleden nog stond. Mara schreeuwt, Dora en Hilda roepen verrast. De mannen zijn onmiddellijk gealarmeerd.

GERT *Gelijktijdig met het geroep van de vrouwen. Pas op!*

JOS *Gelijktijdig met Gert. Liggen! Liggen! Iedereen op de grond! Hij voegt de daad bij het woord.*

MARTIN *Gelijktijdig met Jos. Oh mijn God, wat gebeurt er..?*

Een geladen stilte. Martin beweegt als eerste.

JOS *Staat heel voorzichtig recht. Pas op! Het is misschien een granaat. Martin gaat langzaam richting het projectiel. Voorzichtig... voorzichtig...*

HILDA *Wees asjeblieft voorzichtig, Martin.*

DORA *Het is misschien een bom.*

GERT *Het lijkt op een steen. Een baksteen.*

MARTIN *Buigt om het projectiel op te pakken. Nee, het is, het is... Hilda, het is Mandelfried.*

HILDA *Brengt haar handen voor haar mond. Oh, nee, Martin! Niet Mandelfried...*

JOS *Zachtjes. Mandelfried? Wie in godsnaam is Mandelfried?*

MARTIN *Hij... hij heeft zijn kleine hoofdje verloren... Hilda!*

Martin houdt de gebroken stukken van de tuinkabouters omhoog.

HILDA *Oh nee, nee.*

Martin zet ineens de 2 stukken vastberaden op tafel.

MARTIN *Grimmig. Als jullie het zo willen spelen. Dan is het oorlog. Oorlog!*

Hij gaat naar het gebroken raam en roept in het duister.

MARTIN *Als jullie oorlog willen, dan krijgen jullie oorlog! Hebben jullie me gehoord? Schreeuwt. OORLOG!*

Hij draait zich om en gaat richting de keuken.

MARTIN *Tegen de anderen. Excuseer.*

Martin gaat af naar de keuken. De andere blijven staan, verrast door de plotse verandering die hun gastheer heeft ondergaan. Ze kijken allemaal naar Hilda, die nu ook een strijdvaardige blik heeft.

HILDA *Goed, iedereen heeft mijn broer gehoord. Eerst koffie. Dan oorlog!*

Hilda gaat af naar de keuken, de rest volgt haar.

Bedrijf 1 Scene 3

Dezelfde locatie, twee weken later, tijdens de dag. Het raam is hersteld. Martin komt plots op vanuit de keuken. Hilda komt tegelijkertijd op vanuit de hal. Een korte pauze, Martin haalt even adem om zich voor te bereiden. Hij straalt nu meer autoriteit dan voorheen. Hilda staat afwachtend naar hem te kijken.

HILDA Klaar?

MARTIN Yep. Laat hem maar binnen. *Terwijl ze weggaat.* Zorg zeker dat er al koffie is voor de anderen terwijl ze wachten.

HILDA Komt voor mekaar.

Hilda gaat naar de voordeur. Martin zoekt zich een meer plechtige en intimiderende positie in de kamer. Erik komt binnen. Hij stopt als hij Martin ziet. Hilda blijft achter hem rondhangen.

ERIK Je bent helemaal gek, weet je dat? Je bent volledig gestoord. Geflipt. 100% zeker. Je bent een losgeslagen, gevaarlijke krankzinnige psychopaat. Samengevat, je gaat te ver.

HILDA Stijfjes. Als u mij wil excuseren. *Ze wil vertrekken.*

ERIK En zij. Zij is net zo gek als een deur.

Hilda gaat af.

MARTIN *Waardig.* Misschien moet u even uitweiden over deze ongefundeerde beschuldigingen. Als u dat niet erg vindt, meneer Roosen.

ERIK Wat in godsnaam ben je aan het doen? Wat is je bedoeling? Jij hebt deze mooie, vredige, gerespecteerde woonwijk verandert in een gevangenenkamp.

MARTIN Ik heb het gevoel dat u een ietsiepietsie aan het overdrijven bent.

ERIK Ik bedoel, kijk eens daarbuiten! *Wijst naar het raam.* Veiligheidshekken van 3 meter hoog met prikkeldraad bovenop. We zijn praktisch volledig omsingeld...

MARTIN Ik kan u verzekeren dat tegen het einde van de dag het volledig zal zijn, als de werkmannen tenminste zich aan hun planning houden...

ERIK Dit kan u niet menen...

MARTIN ... als ze niet op tijd klaar zijn, dan moeten we beroep hun op onze te-laet clause en boetes aanrekenen...

ERIK ... ben je van plan om heel deze woonwijk te omgeven met metershoge hekken?

MARTIN Dat was het algemeen besluit van de meerderheid van de volledige bewonersvergadering. We hebben een stemming gehad. Ik geloof dat u uw stem weggegooid hebt, meneer Roosen. Door er 'klootzakken' op te schrijven is uw stembiljet ongeldig verklaard.

ERIK En hoe moeten de mensen nog uit de wijk geraken?

MARTIN Door de hoofdingang. Ze moeten alleen hun officieel Bluebell identificatiebewijs te tonen om toegang te krijgen. Om buiten te mogen moeten ze dezelfde kaart

laten zien, de kaart die toegewezen aan iedere geregistreerde bewoner en ten laste zijnde personen ouder dan 3 jaar...

- ERIK Gelukkig bent u niet langer van plan om niet iedereen te fouilleren bij het binnen- en buitengaan.
- MARTIN Die mogelijkheid wordt nog altijd opengehouden, de beslissing ligt bij het desbetreffend subcomité.
- ERIK Ik kan mijn oren niet geloven. *Haalt een gelamineerde kaart boven.* En als u spreekt over identificatiebewijzen, dan bedoeld u deze dingen? Die deze ochtend in mijn brievenbus zijn gedeponereerd?
- MARTIN U en mevrouw Roosen hebben beide eentje ontvangen. Ik ben blij om te zien dat u de uwe reeds bij zich draagt, meneer Roosen. Zo zal u er snel mee vertrouwd zijn.
- ERIK Wat is dit ding?
- MARTIN Als u de achterkant had gelezen, dan had u geweten dat dat uw Officieel Bluebell Identiteits-Bewijs is. Afgekort een OBIB. Iedere inwoner van deze wijk heeft deze ochtend hun persoonlijke OBIB ontvangen. Ze zijn persoonlijk door mijn zus afgeleverd.
- ERIK Op wiens bevel?
- MARTIN De Bluebell Woonwijk Bewonersvergadering, of meerbepaald het Bluebell Woonwijk Bewoners Subcomité voor de Algemene Veiligheid. Allemaal officieel tot stand gekomen met een 2/3de meerderheid van de bewoners.
- ERIK Ja, ik zie dat je alle onnozelaars en rechtse klootzakken van de wijk bij mekaar hebt weten te brengen.
- MARTIN U hebt recht op uw persoonlijke mening omtrent uw burens, meneer Roosen, hoe onsmakelijk die mening ook is. Het comité heeft geen specifieke politieke affiliaties.
- ERIK Een hoop pummels op iedere straathoek in een semimilitair uniform.
- MARTIN Straatwachten. Officieel aangeduid...
- ERIK ... Gangsters bewapend met baseball knuppels en honden die heel de nacht rondjes lopen...
- MARTIN Patrouilles op gezette tijden, voor uw eigen veiligheid, meneer Roosen. Zodat u gerust kan slapen 's nachts.
- ERIK Oh, ja, nu je het over slapen hebt, wat in godsnaam is er aan de hand met de straatverlichting de laatste dagen?
- MARTIN We vonden... het subcomité voor milieu en omgevingselementen vond dat de sterkte van de straatverlichting, zoals bepaald door de gemeente, onvoldoende was en de stemming om de verlichting te versterken was unaniem.
- ERIK Versterking? Het is midden in de nacht gewoon klaarlichte dag daarbuiten. Hoe kan iemand daardoor nog slapen?

MARTIN Het is nog maar een begin, meneer Roosen. Dit is nog maar fase 1. Bescherming tegen het gevaar van buitenuit. Het gevaar van buiten het hek. Morgen starten we met fase 2.

ERIK Fase 2? Wat bedoelt u in hemelsnaam met fase 2?

MARTIN Inderdaad, fase 2. Het gevaar van binnenuit, meneer Roosen. Van binnen de Bluebell woonwijk zelf. Onze gemeenschap moet evenzeer beschermd worden tegen zichzelf. Het comité zal binnenkort de nodige regels en richtlijnen introduceren, sommige vrijwillig, sommige verplicht, om zo tot een minimale hoeveelheid zelfdiscipline te komen, de broodnodige spierkracht voor ons slap, in slechte conditie verkerend lichaam dat wij de maatschappij noemen. *Zijn retoriek wordt sterker tijdens zijn speech.* Hetgeen u niet schijnt te begrijpen, meneer Roosen, dat de acties die wij ondernemen een directe reactie zijn op de wanhopige kreten van wanhopige mensen. Ik heb het over de ouderen van dagen, meneer Roosen, ik heb het over vrouwen en kinderen. Allemaal mensen die niet meer buiten durven komen en hun huis onbeheerd achter te laten, niet enkel 's nachts, dat is op zich al erg genoeg, maar nu ook midden op de dag. Buitenkomen zonder lastig gevallen te worden, zonder mishandeld te worden, zonder bedreigd te worden, zonder schrik voor hun eigen veiligheid. Oh ja, meneer Roosen, u hoor u al zeggen, als men dit zo ervaart, dan kan men toch een beroep doen op de officiële autoriteiten voor hulp en ondersteuning. Ze kunnen toch een beroep doen op de politie. Als ze tenminste iemand kunnen vinden of kunnen opbellen zonder een opgenomen stem te horen zeggen dat hun oproep belangrijk is en zo snel mogelijk behandeld zal worden. 'Help mij, ik ben een gepensioneerde die dood ligt te bloeden in een telefooncel.' De enige telefooncel in de straat die nog niet gevandaliseerd is. Ik heb het over deze mensen, meneer Roosen, diegenen die zich machteloos voelen, diegenen die geloven dat niemand hen meer kan helpen. Wel, tegen hen zeg ik, ja, er is nog iemand. Ouderen van dagen, u kan overdag nog veilig de straat op zonder bedreigd te worden, zonder geconfronteerd te worden met 3 meter hoge obscene graffiti! Ouders, u kan vol vertrouwen hun kinderen buiten laten spelen in alle vrijheid! Dames, u kan zonder angst 's nachts alleen over straat lopen! Er is iemand die voor u klaarstaat! Iemand die in uw naam spreekt! Iemand die deze strijd voor u voert! En deze man is hier, hij staat voor u! Dankuwel!!

Martin laat uitgeput zijn hoofd zakken. Erik staart hem vol ongeloof aan.

ERIK *Stil.* Je bent compleet geflipt. God sta ons bij.

Hij gooit zijn ID-kaart op de grond en draait zich om.

MARTIN *Terwijl Erik weggaat.* Ik zou dat niet hier achterlaten als ik u was. Zonder uw identiteitsbewijs zal niemand, zelfs God niet, u nog kunnen helpen, meneer Roosen!

Erik gaat af. We horen de voordeur dichtslaan. Direct verschijnt Hilda in de deuropening. Ze heeft duidelijk staan luistervinken.

HILDA Je hebt je toespraak gedaan.

MARTIN Een gedeelte maar.

HILDA Het klonk geweldig. Door de deur.

MARTIN Er moet nog wat aan geschaafd worden.

HILDA We zullen eerst vanavond kijken hoe het loopt tijdens de grote vergadering. Kan ik hen nu binnenlaten?

MARTIN Ja, natuurlijk.

HILDA *Draait zich om en roept. Komen jullie?*

Hilda laat Dora, Jos, Gert en Mara (die heel nerveus om zich heen kijkt) binnen. Mara gaat tijdens de volgende conversatie stilletjes zitten.

MARTIN *Terwijl de rest zich een plaats zoekt. Ah, welkom, welkom. Sorry voor het wachten. Is iedereen aanwezig? We lijken met zo weinig te zijn vanavond.*

JOS De broers Weyts laten zich verontschuldigen. Ze moesten terug gaan patrouilleren.

MARTIN Ah, juist, de familie Weyts. Je had helemaal gelijk, Jos. Nuttige mensen voor onze zaak.

GERT Ja, beter dan ze tegen ons te hebben.

JOS Ach, de familie Weyts. Het is tragisch wat hen overkomen is. Jaren van vervolging. Ja-ren. Eerst was het de vader, Leo. Een perfect onschuldige tweedehands autoverkoper. En dan zijn zonen, Dirk en Davy. Je gaat nergens twee aangename carrossiers vinden.

HILDA Door wie werden ze dan vervolgd?

JOS De politie. Daarom waren ze in het begin een beetje terughoudend om zich bij ons aan te sluiten. Maar van zodra ze wisten dat we, je weet wel, onafhankelijk waren, stonden ze direct klaar om ons te helpen.

DORA Het is toch ergens begrijpelijk dat de politie een beetje achterdochtig is. Met al hun tatoeages.

JOS Sinds wanneer zijn tatoeages illegaal?

HILDA Nee, het is eerder wat ze zeggen. Ik bedoel, die ene op de borstkas van de jongste, die vond ik heel aanstootgevend...

GERT Je bedoelt die ene? OP UW KNIEËN, TRUT.

DORA Ja, die is heel aanstootgevend. Tenminste voor vrouwen.

JOS Da's Davy, ik zal hem eraan herinneren dat hij zijn t-shirt aan moet houden als hij hier binnenkomt.

DORA Zorg maar dat Sindy en Saartje het niet zien. Zij zouden pas echt beledigd zijn. Die hadden toch één of andere militaire achtergrond?

JOS Saartje wel. Sindy is judo-leraar. Ja, wel, die twee. Die hebben hun eigen agenda. Lesbiennes natuurlijk.

HILDA Cool. Sorry, maar ik snap niet wat hun seksuele voorkeur ergens mee te maken heeft.

JOS Eigenlijk veel meer dan je denkt...

MARTIN Nu dan, als de vergadering officieel kan starten. Ik moet een paar zaken wat sneller afhaspelen. Ik vrees dat we niet het vereiste quotum qua aanwezigen hebben bereikt, maar aangezien het toch maar de tweewekelijkse inhaalvergadering is, denk ik dat we zonder problemen kunnen verder doen, zonder al die formaliteiten... Oh, waar is Amelie? Weten we waar ze is? Gert?

GERT Kort. Geen idee.

MARTIN Oh hemel.

HILDA Opnieuw.

MARTIN Dus, als ik de notities van de vorige keer overloop... is er iets daaruit dat we nog moeten bespreken? Oh, ja, puntje 4. Da's jouw project, Gert. Hoe staat het ervoor?

GERT Wel, ik heb er al druk mee bezig geweest, ik kan met enige trots zeggen... dat het bijna klaar is.

DORA Het heeft anders lang genoeg geduurd.

GERT Het moet wel goed afgewerkt worden. Anders ziet het er zo half af uit.

JOS En dat is nodig. Als ze in weer en wind moeten blijven staan.

GERT De bovenkant, het uitstekend gedeelte, het ik geïmpregneerd tegen het rotten. En de ijzeren steunen heb ik met een roestwerende verf ingesmeerd. Die gaan diep in de grond moeten steken. Daar moeten we natuurlijk eerst gaten voor graven, en daar giet ik dan het beton in...

DORA Waar ga je die gaten graven?

MARTIN Als je je het nog herinnert, Dora, op het grote rondpunt, vlak bij de hoofdingang...

DORA Daar? Dat is nu jammer zie.

MARTIN ... zodat ze goed zichtbaar zijn voor iedereen, weet je nog? Dat hebben we een paar vergaderingen geleden beslist...

DORA Dan moeten we wel de narcissen verplanten. Die zijn er momenteel schitterend uit.

HILDA Wat moet moet.

DORA Ik snap nog altijd niet waarvoor we een schandblok nodig hebben. Ik ben er zeker van dat...

GERT Om publiekelijk een voorbeeld te kunnen stellen.

DORA We hebben vroeger nooit een schandblok nodig gehad.

GERT Volgens mij is deze officieel afgeschaft in 1854.

MARTIN In ieder geval, we hadden besloten dat de schandblok eerder als afschrikmiddel zou dienen. Vandaar het voorstel om ze heel zichtbaar op te stellen. Ze gaan waarschijnlijk nooit gebruikt worden. Ik hoop in ieder geval van niet. Maar in ieder geval, goed gedaan, Gert. Mag ik er vanuit gaan dat ze tegen het einde van de week klaar zullen zijn.

GERT Oh, zeker. Makkelijk. Alleen nog een laatste laagje vernis, da's alles.

DORA *Grommelend.* Seffens gaan we ook nog een schavot bouwen...

MARTIN Ja, prachtig. Jos, iets te melden?

JOS Ik ben blij te mogen aankondigen dat het aantal gevallen van vandalisme opnieuw gedaald is met 14%. En op vlak van graffiti, wel, buiten de garagepoort van nummer 15 en we weten wie dat gedaan heeft. Dat was een intern probleem en zal met de nodige aandacht opgevolgd worden. Dat heeft zijn vader toch beloofd.

DORA Leer hem dan ineens hoe je 'flikker' spelt, als hij toch bezig is...

JOS Het hekwerk rond het domein zal morgen klaar zijn, de mensen van LGB Security hebben mij dat bevestigd. Ze starten dan onmiddellijk met de bouw van de poort aan de hoofdingang. De bijkomende straatverlichting is ook bijna allemaal geplaatst. Voor de rest is er niets te rapporteren.

MARTIN Dankjewel, Jos. Blijf vooral zo bezig. Hilda?

HILDA Ja. Alle OBIBs zijn deze morgen verdeeld. Iedereen die ik gesproken heb, leek er tevreden mee. Behalve dan..

MARTIN *Gluurt naar Mara.* Oh, juist. Schuif 'm later maar terug onder de deur. Als hij tijd gehad heeft om zijn mening te herzien.

HILDA Dat zal ik doen. Ik wil graag nog één kwestie naar voor brengen inzake de poort aan de hoofdingang. Zodra die volledig operationeel is, en de veiligheidsdienst volledig bemand is, dan denk ik dat we, meneer de voorzitter, moeten overwegen om de in en uitgaande mensen te fouilleren. Uitgaand om zo kleine diefstallen te ontmoedigen. Binnenkomend om het importeren van... ongewenste items.

GERT Ongewenste items?

HILDA Ik dacht dan vooral aan wapens, drugs en alcohol.

JOS Alcohol?

HILDA Overmatig.

DORA Oh, ik weet niet, ik hou wel van een slokje, zeker met Kerstmis en zo.

MARTIN Wel, we kunnen het overwegen. Er is al een verbod op het drinken in het openbaar. Ik denk niet dat we binnenshuis gebruik kunnen afdwingen. Mits het gaat om matig gebruik.

HILDA Hangt ervan af wat je matig noemt. Er wonen hier in de wijk een paar mensen wiens gedrag is niet zozeer zou beschrijven als 'matig.

DORA Ik denk dat we allemaal weten wie dat zijn.

GERT *Staat geagiteerd recht.* Jazeker, jazeker! Dat weten we zeker!

MARTIN Ja, zoals ik al zei, we kunnen het overwegen...

HILDA Des te vroeger, des te beter zou ik denken...

GERT *Terwijl hij vertrekt.* Excuseer, meneer de voorzitter. Goedenavond iedereen...

MARTIN *Gaat onverstoorbaar door...* ter bescherming van de algemene gezondheid en... oh, goeie avond, Gert... de excessen eruit halen als het ware ...

Gert gaat af naar de voordeur. Dora staat recht.

MARTIN *Gaat verder...* Misschien kunnen we ietsje milder zijn in de kerstperiode...

DORA *Zachtjes...* Meneer de voorzitter, het spijt me, maar ik moet er ook...

Dora trekt aan de sjaal van Mara als teken dat ze haar moet volgen.

MARTIN ... Dat zou een redelijk compromis zijn, denken jullie niet. Dat is een redelijk manier om het draagbaar te maken... goeie avond, Dora, goeie avond, Mara...

MARA *Zachtjes.* Goedenavond...

Dora en Mara sluipen naar de voordeur.

MARTIN *Bewust dat hij de aandacht van de vergadering kwijt is.* ... Ja, dat moet in het verslag opgenomen worden. Volgende keer te bespreken door het voltallige comité. Wel, gezien de afwezigheid van Amelie, mevrouw Dierckx, denk ik dat ik hierbij de vergadering...

HILDA Ik snap niet waarom je zo voor haar opkomt, Martin. Echt niet.

MARTIN Hilda, dit is niet de plaats, noch het moment om...

Jos staat recht.

HILDA Ze is altijd te laat, ze is onbeleefd en grof. Ze dwaalt door de straat met flessen alcohol, voor de ogen van kleine kinderen...

JOS *Zachtjes.* Sorry, voorzitter, ik moet er vandoor...

Jos sluipt richting de voordeur.

HILDA ... Schaamteloos blijft ze bezig met haar... affaires. Niemand zegt iets tegen haar. Die arme man, haar echtgenoot. Dag in, dag uit, zit hij hier in het comité, en telkens als zij vermeld wordt, veeg jij het altijd onder het tapijt. Als we iemand tot voorbeeld moeten stellen, dan is zij het wel.

MARTIN Kalm, kalm, als voorzitter moet ik nu ingrijpen, dit vind ik erover.

HILDA Zij is de duivel, Martin, ze is een kind van de duivel.

MARTIN Als je een officiële klacht wil indienen tegen Amelie... mevrouw Dierckx... je kent het reglement even goed als ik. De klacht moet binnen de tien dagen schriftelijk ingediend worden bij het subcomité morele attitudes en waarden. In de tussentijd wil ik het er niet meer over hebben, Hilda.

HILDA Wat is er toch met jou aan de hand, Martin? Het ene moment ben je zo inspirerend, zo'n bron van ... overtuigingskracht... en dan... wat is er met je gebeurd?

MARTIN Om eerlijk te zijn, ik weet het zelf niet goed, Hilda.

We horen de deurbel. Hilda kijkt hem aan. Dat staat ze recht en gaat ze naar de voordeur. Martin herschikt zijn papieren. Hilda komt terug met Amelie.

AMELIE Hèhè. Het is hierbinnen lekker warm. Het is om te bevriezen daarbuiten.

Amelie vleit zich neer op de zetel en doet haar zijden sjaal uit.

AMELIE Heb ik iets belangrijks gemist?

MARTIN *Kijkt onhandig naar Hilda. Euhm...*

AMELIE Ja? Nee? Wat is er gebeurd. *Ze glimlacht naar Hilda.*

HILDA Ik denk dat de voorzitter je even onder 4 ogen wil spreken, mevrouw Dierckx.

Hilda gaat af. Een korte stilte.

AMELIE *Lachend.* Mijn god! Het voelt alsof ik terug ben in het kantoor van de schooldirecteur. Help! Wat heb ik gedaan? Opnieuw te laat, juffrouw Dierckx. Dit kan echt niet meer door de beugel. *Ze staat op en gaat naar het raam. Martin kijkt haar ongemakkelijk aan.* Mijn god, dat hek is echt enorm. Vind je dat niet erg? Oh, kijk daar, Jezus is uit de bosjes gekomen. Ik vermoed dat hij dat wel leuk zal vinden. Hij heeft Mandelfried's plaats ingenomen. Sorry, Martin, ik weet hoe gehecht je was aan die kabouter. Arme Mandelfried.

Een stilte.

AMELIE Als je niet dringend iets tegen me gaat zeggen, Martin, dan vertrek ik weer. Ik word gek van deze stilte. Ik bedoel maar, ik ben wat? Tien minuten te laat? Twintig? Komaan...

MARTIN Het is niet alleen het feit dat je altijd te laat komt, Amelie. Mensen hebben bezorgdheden geuit.

AMELIE Bezorgdheden? Wat voor bezorgdheden?

MARTIN Vanuit het comité. Over je gedrag in het algemeen.

AMELIE Oh mijn God. Het is echt alsof ik terug bij de schooldirecteur ben. Wat krijg ik als straf? Een half pakske slaag?

MARTIN Amelie, er is geen reden voor dergelijke frivole uitspraken. Dit is niet om te lachen. Er zijn bepaalde mensen in het comité die vinden dat... er geen plaats meer is voor jou in het comité. Ik ben niet één van die mensen, maar...

AMELIE Meen je dat nu? Eerlijk? *Wijst naar de tuin.* Sorry Jezus, maar godverdomme, Martin! Kijk eens wie er in dat stomme comiteetje zit.

MARTIN Asjeblief, Amelie, asjeblief!

AMELIE Sorry, scheldwoord. Mag geen scheldwoorden gebruiken, niet hierbinnen. Stout meisje dat ik ben. Sorry! Maar kijk gewoon eens naar wie erin zit. Om te beginnen mijn echtgenoot. Mijn droevige, onbevredigende echtgenoot die het niet eens kan verdragen om samen met mij in huis te zijn. Die hele dagen in zijn klote schuurtje zit, masturberend en mij dagenlang eenzaam alleen laat, zodat ik uit pure wanhoop gedwongen wordt om iemand anders te vinden, om dan te ontdekken dat zijn eigen zielige kleine kindbruidje ook in het comité zit.

MARTIN Ja, dat weten we allemaal al, Amelie. Iedereen weet dat. Maar dat je al die dingen zo in het openbaar doet, dat begrijp ik niet. *Meer en meer boos.* Ik weet niet waarom je persé je zo moet gedragen. Je bent een prachtige vrouw, Amelie. Je... je doet jezelf oneer aan. Ik kan het niet verdragen. Jij en Erik van hiernaast. Hij is een bullebak en een idioot...

AMELIE Dat is helemaal waar.

MARTIN En wij vermoeden dat hij zijn vrouw slaat.

AMELIE Waarschijnlijk. Erik kan soms heel ruw zijn....

MARTIN Heeft hij... jou?

AMELIE Niets wat ik niet zelf aankan, schat. Maak je maar geen zorgen, ik geef net zo goed als ik ontvang.

MARTIN Je weet dat ik je heel genegen ben, Amelie, ik...

AMELIE Laten we niet die weg opgaan. Anders krijgen we grote zus achter ons aan, denk je niet?

MARTIN Hilda? ... Hilda zou nooit...

AMELIE Ze verafschuwt me. Komaan. Dat doet ze. En dat alleen maar omdat ik per ongeluk haar vreselijk groen behangpapier beledigd had. Samen met haar klote groene verf... Sorry, ik ben weer aan het schelden.

Martin gaat ellendig neerzitten. Amelie gaat tijdens de volgende dialoog dichterbij hem zitten.

AMELIE Kop op, Martin, het is belangrijk dat je weet waarom ik me zo slecht gedraag. Ik denk dat je al weet waarom. Ik ben als een kind dat niet gekregen heeft wat ze wilde. De man die ze wilde. Want hij wil haar niet. Een vicieuze cirkel. Hoe meer ze naar hem verlangt en hem niet kan krijgen, des te erger dat ze zich gedraagt. En des te erger ze zich gedraagt, hoe minder hij haar wil. Er is geen oplossing voor dit probleem. Het is een oneindige vicieuze cirkel. Tenzij de man waar ze zo vreselijk hard naar verlangt plots haar uit haar lijden zou verlossen. Asjeblief, Martin, red mij. Wil je me asjeblief redden?

Ze is nu helemaal over hem gebogen. Martin staat recht en staat tegenover haar. Ze staan heel dicht bij elkaar. Na een heel korte pauze geeft Martin toe aan de verleiding en kust haar kort en zacht op

de lippen, alsof hij proeft van een verboden vrucht. Ze kijken elkaar aan. Hij vindt zijn eerste poging duidelijk leuk want hij herhaalt zijn poging en kust haar opnieuw. Hij leunt naar voor om een derde keer te proberen, maar Amy reageert door zijn hoofd vast te nemen en hem gepassioneerd te kussen. Het is een lange kus, te lang en te intens voor Martin die licht hyperventileert na het afbreken van de kus. Hij gaat wankelend zitten.

AMELIE Voorzichtig. Dankjewel. Nog een fijne avond, schatje.

Amy gaat af, en laat haar sjaal achter. Martin blijft even verward zitten. We horen de voordeur dichtgaan.

MARTIN Versuft. Oh mijn god, mijn god.

Hilda komt op vanuit de keuken en kijkt hem aan. Martin merkt haar tenslotte op.

MARTIN Je had gelijk, Hilda, ze is des duivels en ik ga waarschijnlijk hiervoor naar de hel. Maar God vergeve me, ik ga ervan genieten.

Martin gaat naar de inkomhal, Hilda kijkt hem na. Ze wil net teruggaan naar de keuken als ze de sjaal van Amelie ziet liggen op de zetel. Ze raapt hem op, haar ogen staan strijdvaardig, en ze scheurt de sjaal in 2.

HILDA Sluit biddend haar ogen. Lieve heer, help mij om mijn broer te redden! Help mij om hem te redden!

Hilda gaat af.

Bedrijf 2 Scene 1

Een dag of twee later. De leden van het comité (Martin, Hilda, Dora, Gert en Jos) zijn aan het vergaderen.

MARTIN ... Dus, wat is het volgende punt op de agenda, marketing en PR? Dora, ik geloof dat dat jouw verantwoordelijk is. En ik wil even benadrukken, vanuit mijn positie, dat je de dingen geweldig aanpakt.

Algemene instemming.

DORA *Bescheiden.* ... Zoals ik al zei, ik heb maar een klein beetje ervaring, en da's toch al even geleden. Vijftien jaar voor de Streekkrant.

GERT Als journalist?

DORA Neenee, ik was vooral verantwoordelijk voor de annonces. Maar ik heb veel geleerd over hoe het brein van een journalist werkt.

MARTIN Zoals ik dus al zei, je aanpak is geweldig, Dora, doe vooral zo verder.

GERT Heeft iemand het Belang al gezien vandaag? Recht op de voorpagina.

JOS Je kon er moeilijk overheen lezen.

GERT Hoe was de titel ook alweer? 'Is dit de nieuwe leider van het land?'

DORA Ons land, de nieuwe leider van ons land.

MARTIN *Bescheiden.* Och, wie leest er nu het Belang?

GERT Zowat iedereen hier in de buurt.

DORA Behalve dan die van hiernaast, Roosen. Een De Standaard-lezer als ik me niet vergis.

JOS Geen wonder dat hij de weg kwijt is.

HILDA Prachtige grote foto van Martin trouwens. Goed dat je die trui droeg.

MARTIN Je hebt helemaal gelijk, Hilda, zo ziet het er veel beter uit.

DORA Zo mooi geposeerd naast de schandpaal.

GERT Nee, daar moet ik je toch even corrigeren, Dora. Het is een schandblok, geen schandpaal. Ik heb het al duizend keer gezegd...

DORA Dat is wat ze zeiden in het artikel.

GERT *Dit is duidelijk zijn specialiteit.* Ja, ze waren dus fout. Het is een veel gemaakte vergissing. Schandblokken en schandpalen. Mensen halen ze meestal door elkaar. Bij de schandblok zit je neer, met je voeten vastgemaakt. En bij een schandpaal sta je recht en zitten je hoofd en je armen geklemd, dat doet dus meer pijn. Over het algemeen worden schandpalen gebruikt bij zwaardere overtredingen. Bijna ondraaglijk, als jullie willen, dan maak ik er één voor...

MARTIN Nee, bedankt, ik denk dat de schandblok voorlopig wel zal volstaan, Gert. Bedankt voor het aanbod. Ik ben ervan overtuigd dat onze schandblok, gepositioneerd op

een strategische en prominente plaats, een gunstig effect hebben, zeker als het gaat over kleine overtredingen. Wat denk jij, Jos?

JOS Zover ik kan inschatten. Asociaal gedrag en kleine diefstallen zijn nog eens met 5% gedaald. En vandalisme is quasi 0% tijdens de laatste maand. Het was 0% geweest als mevrouw Luyten niet de controle over haar elektrische rolstoel was verloren en zo de laurierboom van meneer Peers beschadigde...

HILDA Dat valt toch niet echt onder de noemer vandalisme...

JOS Dirk Peers vond anders van wel. En hij heeft nog veel straffere termen gebruikt.

DORA Ongelukjes gebeuren nu eenmaal. Het is heel moeilijk om die dingen te besturen, zeker voor mensen met een beperking...

MARTIN Ja, laten we vooral verder gaan...

GERT Als ik mag, meneer de voorzitter, nog een laatste woord over de schandblok.

MARTIN Wat?

GERT De schandblok, waarvan de bouw mij bloed, zweet, tranen en vooral veel tijd gekost heeft. Ik zou willen zeggen, ik ben verbijsterd, om niet te zeggen teleurgesteld dat deze zo weinig gebruikt wordt. Naar mijn mening worden ze blijkbaar onderbenut. Het is aan mij om te zeggen hoe en wanneer ze gebruikt worden. Dat is de verantwoordelijkheid van het subcomité D en S. Maar ik heb een gruwelijk aantal manuren besteed aan de bouw ervan, en ik wil u eraan herinneren, zonder ook maar de minste financiële compensatie voor de bouwmaterialen...

JOS D en S heeft het nodige materiaal voorzien, Gert...

GERT Ja, niettemin, ik had gehoopt dat de schandblok meer gebruikt zouden worden, dat is alles wat ik wil zeggen. Ik ben erg teleurgesteld...

HILDA Je kan moeilijk zeggen dat ze nog niet gebruikt zijn.

JOS *Kijkt in zijn notities.* Tot op heden zijn ze 15 keer gebruikt geweest. Meestal jeugdige overtreders. Wegens overtredingen van de avondklok voor minderjarigen, illegale consumptie van alcohol, het veroorzaken van vechtpartijen, het gebruik van scheldwoorden in het openbaar... dat zijn de meeste voorkomende overtredingen. Nu we hier toch over bezig zijn, Gert, als je nog een paar minuutjes tijd hebt, kan je dan de grootte van voetklemmen aanpassen? Sommige van die spichtige tienermeisjes glijpen daar gewoon doorheen en lopen dan lachend weg zonder enige vorm van normbesef. Ze maken ons rechtssysteem gewoon belachelijk.

GERT *Lichtgeraakt.* Ik heb die niet ontworpen voor tienermeisjes, Jos. Ik heb ze ontworpen voor meer mature vrouw... mensen. Mensen zoals, ik bedoel, als ze nooit gebruikt worden bij de mensen voor wie ze bedoeld zijn... ik bedoel, wat is het nut om... Wat is het nut? Wat is het...? *Tranerig.* Ik snap het niet meer...

De anderen kijken hem een beetje beschaamd aan.

MARTIN *Kalmeert hem.* Ja, ok, Gert, point taken. Ik bedoel, zoals je terecht opmerkt, het gebruik van de schandblok is de verantwoordelijk van D en S. Het subcomité Discipline en Strafuitvoering is de enige die deze beslissingen kan en mag nemen. Anders ontaardt het in anarchie. Dan zouden we allemaal mensen kunnen straffen wanneer we er zin in hebben. Neenee, de wet, zelfs onze wet, staat boven onze persoonlijke gevoelens en belangen. Dus, laten we verdergaan. Agendapunt 7. Dat ben jij, Gert. Iets te melden?

GERT *Stamelend, met tranen in zijn ogen.* Ik ben bezig met het ontwikkelen van allerlei... tuigen.

MARTIN *Kan hem met moeite verstaan.* Sorry, wat? Allerlei wat?

GERT *Nog steeds bijna niet hoorbaar.* Tuigen... boeien... stalen halsbanden... voetboeien en andere dwangapparaten... maar... maar...

De anderen zijn allemaal voorovergebogen om te verstaand wat Gert aan het zeggen is.

HILDA *Sorry, Gert, maar we kunnen je allemaal niet verstaan.* Je moet luider spreken.

Gert springt recht en loopt richting naar de voordeur.

GERT *Radeloos, met luide stem.* Wat heeft het voor zin? Wat heeft het toch voor zin? Ze komt toch nooit meer terug! Nooit meer!

Gert gaat af. Een korte stilte. De anderen zitten verbluft neer door deze onverwachte uitbarsting.

JOS *Uiteindelijk.* Die kerel wordt meer en meer een risico. Hij is volledig geobsedeerd door die vrouw van hem. En hij heeft gelijk, hij gaat haar nooit terugkrijgen. Nooit. Ze wil hem niet. Ze is hem niet waard. Hij had haar al eeuwen geleden aan de deur moeten zetten.

MARTIN *Ja, dat klopt.*

JOS *Dat is wat ik gedaan heb met mijn vrouw. Acht jaar samen. Jij vindt het hier niet fijn? Daar is de deur. En ze is gegaan.*

DORA *In ieder geval, ze zijn gestopt met elkaar te zien. Zij en... die man hiernaast, die Roosen. Hebben elkaar al dagen niet meer gezien.*

JOS *Ben je daar zeker van?*

DORA *Ik woon recht tegenover hen, net naast mevr. Bossiers. Zij heeft niets gezien, en zij ziet altijd alles. Ik moet zeggen dat het een opluchting is dat Amelie niet meer in het comité zit. Toen ik hoorde dat ze haar ontslag ingediend had, toen heb ik een zucht van opluchting geslaakt.*

JOS *Dat hebben we allemaal gedaan.*

DORA *Martin, ik denk dat dat gesprekje dat je een paar dagen geleden met haar gehad hebt zeker z'n effect heeft gehad. Denk je niet?*

HILDA *Oh, zeker.*

JOS *Absoluut.*

DORA Goed zo. Wat je ook tegen haar gezegd hebt, ik denk dat mevrouw Dierckx haar leven gebeterd heeft. En dat hebben we allemaal te danken aan onze voorzitter. Ik vind dat dat toch wel in het verslag opgenomen mag worden, toch?

JOS Tenzij ze elkaar nu ergens anders ontmoeten.

DORA Ergens anders?

JOS Buiten de Bluebell wijk. Misschien spreken ze ergens anders af, op een andere plaats in de gemeente.

DORA Waar? Waar zouden ze dan wel naartoe gaan?

JOS Geen idee, zijn kantoor?

DORA Hij is toch de eigenaar van een stomerij?

JOS Een hotel dan? Het is nochtans makkelijk te controleren. Ik zal het logboek van de hoofdingang nakijken. Als ze in het geheim proberen af te spreken, dan kunnen we dat afleiden uit hun vertrek- en aankomsttijden.

MARTIN Hetgeen zij doen buiten de wijk is strikt gesproken niet onze bezorgdheid.

HILDA Het zou wel interessant zijn om uit te zoeken.

MARTIN Nee. Nee. We moeten ervan uitgaan dat wat Amelie, mevrouw Dierckx, betreft, deze zaak nu gesloten is.

DORA Het helpt die arme Gert wel niet vooruit. Als ze nog steeds niet naar huis komt. Ik snap niet waarom ze met hem getrouwd blijft.

HILDA Ik vraag het mij af.

MARTIN Wel, we kunnen alleen maar vermoeden. Wie weet wat er allemaal omgaat in het hoofd van een vrouw, toch, Jos?

Jos schudt zijn hoofd.

MARTIN *Gaat verder.* Dus, agendapunt 8. Erik Roosen. Wat zijn de recente ontwikkelingen?

JOS Wel, zoals je al weet is hij bezig met zijn ronde doorheen de wijk. Hij gaat van deur tot deur om steun te zoeken. Hij probeert om tegenstanders van het comité rond zich te verzamelen, waar hij kan, als hij kan...

DORA En heeft hij al enig succes gehad?

JOS De meeste mensen staan pal achter ons. Eén of twee tegenstanders. Zoals dat gehaaide koppel van nummer 15.

HILDA Over hen moet je je geen zorgen maken.

DORA Zover ik weet, staan die twee op scheiden, dus... Sinds Jan heeft staan flirten met één van de mannen die de afsluiting kwam bouwen. Jimmy zit al dagen tranen met tuiten te huilen.

HILDA Wat gaat we doen met die man? Voordat hij meer en meer steun krijgt?

JOS Ik zou aan die van Weyts kunnen vragen om eens rustig een babbeltje met hem te gaan slaan.

MARTIN Oh, nee, ik denk niet dat dat een slim idee is...

HILDA Tegen de tijd dat die van Weyts ermee klaar zijn, is hij een martelaar geworden. We kennen hen en hun rustige babbeltjes.

DORA De poedel van mevrouw Dekoninck.

HILDA Juist

JOS Er is geen enkel bewijs dat zij daarbij betrokken waren. Je kan de verantwoordelijkheid daarvoor niet in hun schoenen schuiven...

DORA Nee, hij lag tegen haar deur aangeschoven. Arm ding.

MARTIN Nee, Hilda heeft gelijk. Elke bedreiging gericht tegen Erik Roosen zet alles waar we ons zo voor inzetten op de helling.

DORA Zeker als de pers er lucht van krijgt. Op dit moment staan ze aan onze kant. Ik heb heel veel aanvragen gekregen voor nieuwe interviews na dat artikel in het Belang. Ze willen allemaal met jou praten, Martin.

MARTIN Waarom ik?

HILDA Omdat jij onze leider bent, Martin. Onze bron van inspiratie, onze licht in de duisternis.

JOS Martin is ook het primair doelwit?

MARTIN Doelwit? Wat bedoel je daarmee?

JOS Voor Erik Roosen. Als hij jou ten val kan brengen, dat heeft hij al half gewonnen.

DORA Hij zal nooit Martin ten val kunnen brengen. Dat wil ik hem wel eens zien proberen, toch, Hilda?

HILDA *Minder zeker. Ja.*

JOS Tenzij hij dat incident met Jaeken gaat oprakelen. Dat gastje met zijn klarinet.

HILDA Ik dacht dat dat allang vergeten was.

JOS Hij gaat dat proberen aanwakkeren. Het molesteren van een muzikaal wonderkind, dat wordt niet snel vergeten, zeker als de rioolpers er van hoort...

MARTIN Het was een misverstand, da's alles. Dat is toch geen verhaal voor de pers?

DORA Toon mij een fatsoenlijk man, en ik toon je een lastercampagne... Ik ken dat nog van mijn jaren bij het Belang. We hebben ooit een gemeenteraadslid op de knieën gekregen.

HILDA We moeten dit in de kiem smoren.

MARTIN Een misverstand tussen mij en vader Jaeken.

JOS Zo onbetrouwbaar als maar kan zijn, die man. Als hij ergens een paar euro's kan aan verdienen, dan zal hij die kans niet laten schieten. Het is straf dat hij het nog niet gedaan heeft.

DORA Misschien leest hij het Belang niet?

JOS Beetje te hoog gegrepen voor hem.

HILDA Misschien moeten de broertjes Weyts hem wel eens een bezoekje brengen.

JOS Heel goed idee.

HILDA Niets extreems of zo. Gewoon een vriendelijke herinnering dat hij best het hele incident achter zich laat. Gewoon een vriendelijke herinnering voor het geval dat hij vergeten zou zijn dat hij beloofd had dat hij het niet ging herinneren.

DORA Wat denk jij, Martin?

MARTIN *Twijfelend.* Ja. Misschien. Als jullie echt erop vertrouwen dat de familie Weyts voorzichtig te werk zullen gaan.

JOS Oh, zeker, ik zal hen zeggen dat jij gezegd hebt dat ze voorzichtig te werk moeten gaan. Voor jou doen ze dat, Martin, ze hebben veel respect voor jou. Je bent een hun held geworden.

MARTIN Echt? Da's leuk om te horen.

JOS Vooral dan de 2 zonen, Dirk en Davy.

MARTIN En... de jongste, Davy is dat zeker? Hij is tegenwoordig al wat... kalmer geworden?

JOS Oh, zeker. Sinds hij die nieuwe medicatie neemt, is hij volledig terug normaal. Wel, zo normaal als Davy kan zijn natuurlijk...

MARTIN We willen gewoon geen gratis geweld, Jos, dat is niet ons motto.

HILDA Niet ons motto.

DORA Zeker niet.

JOS Ik zal dan regelen dat ze een bezoekje brengen aan Barry Jaeken.

HILDA Hoe sneller hoe beter.

JOS *Staat recht.* Ik ga even bellen, als u mij wil excuseren, meneer de voorzitter.

MARTIN Natuurlijk.

Jos gaat naar de hal om te bellen.

MARTIN Daarmee is de zaak met Barry Jaeken afgerond denk ik.

DORA Wat gaan we doen met Erik Roosen?

HILDA Wat is zijn zwakste kant? Zijn buitenechtelijke affaires kunnen we vergeten, die liggen in het verleden, volgens Dora.

DORA Daar ben ik zeker van.

HILDA Dus, wat is er nog? Geen misdrijven, overtredingen,...?

DORA~ Niets dat de voorpagina van de krant zou halen.

HILDA We hebben iets groots nodig, iets dat tot de verbeelding van de mensen spreekt, zoals jij dat verwoord, Dora.

DORA Wel, er is natuurlijk nog altijd zijn vrouw Mara.

HILDA Dora, dat is briljant, waarom heb ik daar niet eerder aan gedacht. Natuurlijk! Magda! Schitterend!

DORA *Bescheiden.* Ik dacht er gewoon aan, da's alles.

MARTIN Luister eens, dit begint allemaal wel heel hard te lijken op chantage. Dat is toch een beetje te immoreel.

HILDA Wat is er mis met het veroordelen van een man die zijn vrouw mishandelt? Wat is daar immoreel aan?

MARTIN Ja, maar wij gebruiken het voor... *Haalt zijn schouders op en laat het los.*

HILDA We moeten Mara overtuigen om te getuigen tegen haar echtgenoot.

DORA Wel, er zijn 2 mogelijkheden. Ofwel staat ze te springen om haar hart uit te storten bij iemand, ofwel kropt ze alles op en beschermt ze haar man. Ik vrees dat Mara tot het tweede type behoort.

HILDA We zouden met haar kunnen praten. Onder ons. Informeel.

DORA Jij staat dicht bij haar, Hilda. Het moet natuurlijk een vrouw zijn.

MARTIN Om het even wie, zolang het maar niet de broers Weyts zijn.

HILDA Ik heb er geen probleem mee om dat te doen, ik geloof dat ze me vertrouwt.

DORA Jazeker, dat doet ze zeker. Ze is echt dol op jou.

MARTIN Wel, zullen we dat dan maar arrangeren? Een gesprek op korte of middellange termijn.

HILDA Er is niets beter dan hier en nu. Ik zal haar even opbellen.

MARTIN Wat, nu?

HILDA *Ongemakkelijk.* Wel, ik had zo het gevoel dat die een optie zou zijn. Ik heb daarstraks al even met haar gepraat. Ze wacht op mijn telefoontje...

Hilda pakt haar GSM.

DORA Hilda, je bent zo sluw. Jij had dit allemaal al gepland, hé? *Tegen Martin.* Is ze niet de sluwste van ons allemaal?

MARTIN *Kijkt een beetje angstig naar Hilda.* Ja, dat is zeker mogelijk. Heel sluw.

Dora begint zelf op haar GSM te kijken. Jos steekt zijn hoofd om de deur.

HILDA Voert een telefoongesprek met Mara. Hallo, Mara... het is Hilda van hiernaast... ja... als dat zou kunnen... niets ernstig, liefje... niets om je zorgen om te maken. Ja. We zitten gewoon hiernaast. Tot seffens...

DORA Bestudeert tegelijkertijd haar GSM. Oh, kijk, nog meer berichtjes. Waar zijn we toch mee begonnen?

JOS Over de tekst van Dora heen. Het is allemaal geregeld, Martin, de familie Weyts. Ze zijn nu onderweg.

MARTIN Oh, goed zo. Maar denk eraan, voorzichtig hé.

JOS Tuurlijk. Is de vergadering afgelopen?

MARTIN Kijkt rondom zich. Het lijkt van wel ja.

HILDA Legt haar GSM weg. Mara komt direct langs.

DORA Nog steeds bezig met haar GSM. Tientallen berichtjes.. ze willen allemaal een interview. Allé, met onze toekomstige eerste minister.

MARTIN Stap voor stap, Dora, stap voor stap.

JOS Gaat weer af. Ik hou je op de hoogte, Martin.

MARTIN Dag Jos. Ik zal je even buitenlaten. Hilda, ik zal haar binnenlaten als ze aankomt. Je kan me vinden in de studeerkamer.

Martin en Jos gaan af richting de voordeur.

DORA Oh, jullie hebben nu ook een studeerkamer?

HILDA Gewoon de eettafel met een doek erover.

DORA Hij heeft een studeerkamer nodig. Zeker nu hij een leider is. Dat maakt een mooie achtergrond voor foto's.

HILDA Martin moet de volgende paar weken.. beschermd worden, Dora. We moeten voor hem zorgen, wij allemaal.

DORA Zijn imago bedoel je?

HILDA Je had gelijk. Toon mij een fatsoenlijk man, en ik toon je een lastercampagne.

DORA Ze zullen hem opjagen. Zo werken ze nu eenmaal.

HILDA Rondsuffelen als een roedel bloedhonden.

DORA Sorry?

HILDA Martin is ons baken, Dora, ons stralend licht. We mogen niet toestaan dat dat licht gedimd wordt door de duistere krachten...

DORA Wel, ik heb al veel bijnamen gehoord voor de schrijvende pers, maar dat is een nieuwe.

HILDA Het is niet alleen de pers waar ik het over heb...

DORA Geïntrigeerd. Oh, wie nog?

De deurbel gaat.

HILDA Dat zal ze zijn, Dora. Ik vroeg me af of je nog 2 minuutjes zou willen blijven. Ik denk dat het beter is dat we met twee zijn...

DORA Ben je zeker? Denk je niet dat ze meer op haar gemak zal zijn als het gewoon jullie tweetjes is?

HILDA Nee, het is gewoon dat ik liever heb dat er een getuige is, voor het geval dat ze iets relevant zegt.

DORA Oh, heel sluw, heel machiavelliaans.

Mara komt voorzichtig binnengelopen vanuit de inkomhal. Zodra ze de anderen ziet, blijft ze staan in de deuropening.

MARA Hallo...

HILDA Hallo Mara.

DORA Hallo, liefje.

HILDA Kom binnen, kom, en zet je neer. Het zijn wij maar.

MARA *Ze glimlacht nerveus.* Gelukkig. Ik dacht dat ik voor het hele comité moest verschijnen.

HILDA Oh, nee, nee...

DORA Nee.

MARA ... Ik vroeg me af wat ik wel fout gedaan zou kunnen hebben...

HILDA Zet je hier maar neer, naast mij.

Hilda laat Mara neerzitten tussen haar en Dora in. Hierdoor moet Mara zich gedurende de hele volgende scene ongemakkelijk heen en weer draaien.

HILDA *Ze praat tegen Mara alsof ze tegen een kind praat.* Dus. Wat hebben we deze ochtend allemaal gedaan, Mara?

MARA *Met een schuldig gezicht.* Hoe bedoel je?

HILDA Heb je iets interessant gedaan vandaag?

MARA Ok, ik snap het. Gewoon mijn dagelijkse oefeningen. Je weet wel.

HILDA Op je klarinet?

MARA Ja.. nee, hobo. Mozart. Het hobokwartet van Mozart.

DORA Oh, je speelt dus ook hobo?

MARA Ja. Klarinet en hobo. Soms ook Engelse hoorn.

HILDA Je bent echt multigetalenteerd.

MARA Niet echt. Klarinet is mijn hoofdinstrument maar ik probeer wel te blijven oefenen met de andere instrumenten.

HILDA Fluit?

MARA Excuseer?

DORA Fluit? Speel je ook fluit?

MARA Oh, nee. Geen fluit. Dat is iets heel anders... Alleen die drie, klarinet, hobo en Engelse hoorn. De Engelse hoorn lijkt eigenlijk heel hard op de hobo. Hij is gewoon één kwint lager... qua toonhoogte, je weet wel. Groter, en een beetje langer.

HILDA Moeilijker om mee te pakken dus?

MARA *Lichtjes verwacht. Sorry?*

HILDA *Komt scherp tussenbeide. Je voelt je dus goed, Mara. Goed in je vel?*

MARA Oh ja, natuurlijk. Prima.

HILDA Het is alleen, een vogeltje heeft mij ingefluisterd dat je gisteren flauwgevallen bent op straat. Klopt dat?

DORA *Dit is nieuws voor haar. Ben je flauwgevallen?*

MARA Wel, ik ... nee... nee... ik voelde me gewoon een beetje duizelig, da's alles. Ik ben niet echt flauwgevallen...

HILDA Waarschijnlijk het gevolg van deze zwoele nazomer. Het is zo warm dat we allemaal wel zouden kunnen flauwvallen. Ik was heel bezorgd om jou toen ik dat hoorde.

MARA Dankuwel. Het is niet nodig hoor, iedereen was heel behulpzaam.

HILDA Hebben ze je terug veilig thuis gekregen?

MARA Ja.

HILDA Met je benen omhoog?

MARA Ja.

HILDA Waren het Sindy en Saartje van nummer zestien?

MARA Ja, ze waren heel behulpzaam. Zoals ik al zei, het was nergens voor nodig. Ik was perfect in staat om... ik bedoel, alles was in orde.

HILDA Sindy vertelde me dat toen ze je aan het helpen waren met ... ontspannen, toen ze je hielpen om je kleren los te maken, toen zagen ze dingen die ze niet konden negeren. De blauwe plekken.

MARA Blauwe plekken?

HILDA Redelijk grote. Op je armen en op je... bovenlichaam.

MARA Ja, ik kan soms heel onhandig zijn... ik loop de hele tijd tegen... dingen aan. Je weet wel, dingen...

HILDA Er waren ook blauwe plekken op je rug, Mara.

MARA Echt? Ik heb geen idee hoe die...

HILDA En ook op je .. onderrug. Blauwe plekken. Die heel hard leken op het resultaat van stokslagen... Kan je dat uitleggen?

MARA Dit is belachelijk. Het is allemaal verzonnen. Nonsens! Ze hebben geen recht om dat te zeggen! Ze mogen dat niet zomaar tegen iedereen door vertellen. Het is allemaal gezever. Complete zever!

HILDA Dus, als we je zouden vragen om je truitje uit te doen en ons je armen en rug te laten zien...

MARA Absoluut niet! Ik ga hier niet mijn kleren uitdoen, wat heb je het in godsnaam over?

HILDA We zijn onder vrouwen, Mara.

MARA Heel zenuwachtig. Het spijt me, maar ik ga weg. Ik ga niet... dit is belachelijk. Ze liegen. Ik ga naar huis.

HILDA Kalm. Geen probleem, als je verkiest om het ons niet te vertellen, dan is dat geen enkel probleem. We wilden je niet van streek maken. Ga maar.

MARA Staat recht. Het is belachelijk. Belachelijk! Ik bedoel... echt!

HILDA Ga maar. We gaan het er niet meer over hebben, dat beloof ik.

Mara gaat richting de deur. Halverwege verdwijnt haar vastberadenheid. Ze twijfelt, alsof ze verscheurt is tussen spreken en zwijgen. De anderen kijken haar afwachtend aan. Na een korte stilte.

MARA Zonder hen aan te kijken. Hij heeft het beloofd. Hij heeft het beloofd aan papa. Papa heeft het hem doen beloven. Om... op mij te letten. Ik was speciaal. Papa zei dat ik speciaal was. Nadat mama, nadat ze... weggegaan is. Hij zei dat ik nog specialer was. Ik moest harder dan ooit mijn best doen. Om alles extra goed te doen. Hij liet me oefenen, mijn lessen leren. Iedere dag. Terwijl hij toekeek. Als ik het goed deed, dan was het, goed gedaan, Mara, slimme meid. En op andere momenten, dan ... als ik het niet goed had gedaan, als ik iets stouts had gedaan, dan sloeg hij me. Maar alleen om me te verbeteren, da's alles. En later, als ik echt stout en zondig was geweest, dan begon hij te ... je weet wel. En toen werd papa ziek en kon hij.. hij kon niet meer... En toen was er dus Erik. "Erik", zei hij, "let op mijn kleine meisje". Dat was wat hij zei. "Ik vertrouw op jou, Erik, dat je voor haar zorgt als ik er niet meer ben. Ze is de beste dochter in de wereld, maar er zijn momenten dat ze zo stout is. Het zit diep binnenin haar. We moeten haar helpen, ze heeft onze hulp nodig". En dus.. nadien... toen deed Erik... Maar het zijn leugenaars, die vrouwen die dit tegen jullie verteld hebben. Het zijn ook stoute mensen. Net zo stout. Zo van elkaar houden. Papa zei dat dat heel erg fout was. Dat het slecht was. Mensen zoals hen waren slecht. En ik mocht nooit dat soort gevoelens hebben. Nooit. Anders zou ik voor altijd branden in de hel. Voor altijd... Ze aarzelt.

HILDA Voorzichtig. Mara, heb je nog steeds dat soort gevoelens? Diep vanbinnen?

MARA Soms. Er zijn dagen dat.. ze verdwijnen nooit helemaal. Hoe hard ik ook probeer. Ik probeer het echt, ik zweer het. Maar er zijn dagen dat ik het gewoon voel opborrelen van diep vanbinnen, hoe hard ik ook probeer... En dan vraag ik Erik

om... om te helpen die gedachten te stoppen. Ik moet hem vragen om ze te stoppen.

Een korte pauze. Dora zit met betraande ogen te luisteren. Hilda weet niet wat zeggen.

MARA Het spijt me, ik moet naar huis om te gaan oefenen. Muziek is goed, muziek helpt... sorry.

Mara gaat af naar de voordeur.

HILDA *Zachtjes.* Mijn lieve hemel...

DORA *Ze dept haar ogen.* Welke verschrikkelijke dingen doen we soms onze kinderen toch aan.

HILDA God vergeve hem. Alles in de naam van de liefde. We doen verschrikkelijke dingen in de naam van de liefde. *Korte pauze.* Wel, het is nu wel duidelijk dat ze niet tegen hem gaat getuigen. Zeker niet in deze toestand.

DORA Maar hij slaat haar. Hij kan dat toch niet ontkennen...

HILDA Oh nee, hij zal het ook niet ontkennen. Maar als ze geen bezwaar maakt, dan zal hij zeggen dat het private handelingen zijn tussen 2 volwassenen met onderlinge toestemming... Als je bedenkt wat hij allemaal voor haar had kunnen doen. Hij had met haar naar een therapeut kunnen gaan, om haar terug in orde te brengen. Al die muziek die haar geest die haar geest vertroebelt. Ik ben trouwens nooit fan geweest van Mozart, ik vind hem zwaar overschat. Persoonlijk ben ik meer fan van Ravel.

Mara komt gehaast terug opgelopen vanuit de hal.

MARA *Paniekerig.* Hij komt! Hij komt eraan!

HILDA Wie?

MARA Erik. Hij zag me buitenkomen. Hij had me gezegd dat ik hier nooit meer mocht komen!

HILDA Heb je de voordeur dichtgedaan?

ERIK *Roepend vanuit de coulissen.* Mara!

Mara vlucht naar de verst gelegen hoek van de kamer. Erik komt razend kwaad op. Tegelijkertijd komt Martin op vanuit de keuken, om te zien waar alle commotie om draait.

ERIK *Terwijl hij opkomt.* Mara!

MARA *Doodsbang.* Asjeblief. Ik heb geen... ik heb niks...

Erik gaat naar haar toe.

ERIK Wat heb je hen vertelt? Ik had je toch gezegd dat je hier nooit meer mocht komen.

HILDA Blijf asjeblief uit haar buurt!

DORA Laat haar met rust!

ERIK *Luid.* Hou u erbuiten! Dit is een privé gesprek tussen mij en mijn vrouw.

Martin stapt tussen Erik en Mara in, en blokkeert zo de weg voor Erik.

MARTIN Oh, nee, dat is het niet. Dit is tussen u en mij, meneer Roosen.

ERIK Ga uit mijn weg! Ik zeg dat dit een...

MARTIN Dit mag dan een privé probleem zijn, maar gezien het volume waarop dit gesprek gevoerd wordt, is het moeilijk om het persoonlijk te noemen, en zeker niet privé.

ERIK Ga opzij.

MARTIN Het spijt me, maar nee. Mijn huis, mijn regels.

ERIK Als je niet aan de kant gaat, dan...

MARTIN Verlaat onmiddellijk dit huis.

ERIK Ik waarschuw u, ik sla desnoods...

MARTIN *Neemt zijn bril af.* Dan moet u dat maar doen, meneer Roosen.

HILDA *Zacht, bang voor wat komen gaat.* Martin...!

Erik slaat Martin recht op zijn gezicht. Hilda hapt naar adem. Dora schreeuwt, Mara piept van angst. Martin wankelt op zijn benen maar weet zich staande te houden. Hij blijft tegenover Erik staan.

ERIK Ga je nu aan de kant gaan?

Martin heeft overduidelijk pijn en kan zich (vermoedelijk) nauwelijks focussen.

MARTIN *Licht wankelend.* Goed, u hebt uw punt gemaakt, meneer Roosen. Ik hoop dat u zich nu beter voelt. Gelieve nu onmiddellijk mijn huis te verlaten.

ERIK Ik waarschuw u, ik heb geen schrik om nog eens te slaan.

MARTIN Ik twijfel geen minuut dat u daartoe in staat bent, meneer Roosen. Niemand hier zal u kunnen tegenhouden, en al zeker ik niet. Ik wil u wel waarschuwen dat ik een praktiserend pacifist ben en ik zal geen poging ondernemen om terug te slaan of me te verdedigen. In dat geval zal u blijven slaan op een weerloze man totdat deze voor uw voeten op de grond valt, in het zicht van 3 getuigen, en dat zal u dan op uw geweten hebben voor de rest van uw leven.

Erik lijkt een beetje in de war door deze uitspraak. Martin zet zich schrap voor een 2de klap. Erik overweegt of hij nog eens gaat slaan of niet. De anderen wachten met ingehouden adem. Uiteindelijk neemt Erik de beslissing om niet opnieuw te slaan. Hij gaat terug richting de hal.

MARTIN *Zet zijn bril terug op.* Bedankt, en sluit aub de voordeur als u buiten gaat.

ERIK *Staat kort stil.* Hier is het laatste nog niet over gezegd! Terwijl hij naar buiten gaat. Dit is niet voorbij! NIET VOORBIJ!

De voordeur slaat dicht. Martin ontspant zich en wankelt.

MARTIN *Zijn hoofd wiegt heen en weer.* Oh! Oh! Oh!

Mara haast zich naar hem toe en omhelst hem, waarbij hij bijna omver valt.

MARA *Opgelucht en in tranen.* Oh! Terwijl ze hem knuffelt. Oh! Oh! Oh!

MARTIN Oh!

HILDA Oh, Martin. Ik ben zo trots op jou!

DORA *Half tegen zichzelf.* Onze toekomstige eerste minister! Oh! Oh! Oh!

MARTIN *Duidelijk slap op zijn benen.* Met de staart tussen zijn benen. Met de staart tussen zijn... *Tegen Mara, omdat ze zich zo aan hem vastklemt.* Sorry, Mara, zou je me niet zo willen fijn knippen asjeblief?

HILDA *Neemt het commando over, en weekt Mara los van Martin.* Zo is het wel genoeg, Mara, zo is het wel genoeg. Martin, ga zitten voordat je omvalt. Dora!

DORA Ja?

HILDA Ga eens kijken waar Erik naartoe gegaan is. Staat hij buiten te wachten?

Dora haast zich naar de inkomhal.

HILDA *Tegen Mara.* En jij gaat nu zeker niet meer naar huis. Je echtgenoot is duidelijk alle controle verloren. Jij blijft hier...

MARA Maar al mijn... ik kan toch niet...

HILDA We gaan je spullen wel ophalen, maak je geen zorgen. Dat is toch ok, Martin?

MARTIN Groggy. Watte?

HILDA Dat Mara in de logeerkamer slaapt? Voor een dag of 2...?

MARTIN *Is niet volledig mee.* Oh, ja..

HILDA Tante Marie-Louise komt toch pas volgende maand ...

Dora komt terug van de hal.

HILDA Staat hij daar nog?

DORA Nee, hij is weggestapt. Zo te zien is hij tegen zichzelf aan het praten.

HILDA In welke richting?

DORA Richting de hoofdingang. Het lijkt erop dat hij de stad ingaat.

HILDA Goed, ga in dat geval met Mara naar haar huis en verzamel alle spullen die ze denkt nodig te hebben. En breng haar dan terug naar hier. Mara, laat Dora zien wat je allemaal wil meebrengen, kleren en je... hobo's en zo. Begrepen?

MARA *Schaapachtig.* Ja.

DORA *Neemt de arm van Mara.* Kom, schat, snel, voordat hij terugkomt.

Dora manoeuvreert Mara richting de voordeur. Hilda houdt zich terug bezig met de verzorging van Martin. Ze tilt zijn hoofd op om beter te kunnen kijken naar zijn verwondingen.

HILDA Oh, kijk, je hebt hier een serieuze kneuzing. Ik zal wat ijs gaan halen, en de arnica-gel. Ga boven even op je bed liggen. *Ze helpt hem recht.* Ja, Mara gaat het heel gezellig hebben in de logeerkamer. Een goede manier om die in te wijden, vind je niet? Maken hobo's eigenlijk veel lawaai, weet jij dat?

MARTIN Ik heb geen idee.

HILDA Ik bedoel maar, als ze de hele tijd gaat zitten oefenen... Wel, we zullen het maar moeten verdragen...

Terwijl ze afgaan, horen we in de verte het geluid van een brandweerwagen.

HILDA Oh, zo te zien brandt het in de woonwijk daaronder. Er staat in ieder geval iets in de fik, heel veel rook en zo... *Gaat verder.* Komaan, niets om je druk over te maken. Voorzichtig naar boven... voorzichtig...

Terwijl ze afgaan, gaat het licht uit.

Bedrijf 2 Scene 2

Dezelfde dag, een paar uur later. Terwijl de muziek blijft spelen, komt Hilda woedend op. Jos volgt vlak na haar, hij ziet er ongerust uit. Hilda is het nieuws dat ze net van Jos heeft gehoord, nog aan het verwerken.

HILDA ... En je bent zeker dat die van Weyts dat gedaan hebben?

JOS Drie grote kerels met bivakmutsen die zijn voordeur intrappen, hem, zijn vrouw en kinderen bedreigen met baseball knuppels en messen, en zijn duivenhok in de fik steken. Wie kan het anders geweest zijn? Jaeken had hen herkend, zelfs met hun bivakmutsen op. Ze bleven elkaar met de voornaam aanspreken... De brandstichting is waarschijnlijk het werk van Davy. Maar ze waren alle drie betrokken, zowel de vader als de 2 zoons.

HILDA Dat met die duiven, dat was nu toch echt niet nodig. Het blijven Gods creaturen.

JOS Ik zei al dat ze moeilijk in de hand te houden waren.

HILDA Moeilijk in de hand te houden? Dankzij hen zijn wij afgezakt tot het niveau van mensen die we net probeerden te... Waar zijn ze nu? Die van Weyts?

JOS Terug thuis. Het is maar een kwestie van tijd voordat ze de politie op hun dak krijgen. Zodra ze hun papierwerk in orde hebben, vliegen die erop. Mijn god, wat een geweldige situatie. Nu is zeker de knuppel in het ..

HILDA We hebben heel duidelijke instructies gegeven om langs te gaan en een babbeltje te slaan met Jaeken. Een rustig babbeltje

JOS Ik denk dat dit voor hen een rustig babbeltje is. Weet Martin het al?

HILDA Nee, hij is boven, aan het rusten na het... incident.

JOS Hoe is het met hem?

HILDA Zo goed als verwacht kan worden nadat je in het gezicht bent geslagen door een halve zot.

JOS Roosen is trouwens vertrokken, het huis is leeg. Ik heb gehoord dat hij nu ergens in de stad logeert. Waarschijnlijk met die... vrouw...

HILDA Zonder twijfel om nog meer problemen te veroorzaken...

De GSM van Jos gaat af.

JOS *Kijkt op het schermje.* Sorry, deze neem ik best op. Het is van de mannen van de hoofdingang. *In zijn GSM.* Hallo... ja.. ik begrijp het... *schermt de GSM af, tegen Hilda...* Ze zeggen dat er een politievoertuig aan de hoofdingang staat, ze eisen om binnengelaten te worden. Ze willen met de familie Weyts praten. Wat zal ik hen zeggen?

HILDA Laat ze binnen natuurlijk. Het is de politie. Laat indien nodig zien waar de familie Weyts woont.

JOS Zeker?

HILDA Natuurlijk. Volledige medewerking.

JOS Het is alleen, er is een kans dat ze zich nogal gekrenkt gaan voelen.

HILDA Wie, de politie?

JOS Nee, de familie Weyts. De politie gaat in de wolken zijn. De familie Weyts gaat zich nogal... je weet wel, verraden voelen.

HILDA Verraden? Wat verwachten ze dan van ons? Dat we brandstichting goedkeuren? Geweld? Dierenmishandeling?

JOS Nee, nee, dat was niet wat ik bedoelde. Maar misschien verwachten ze van ons dat we, je weet wel, voor een alibi zorgen. Dat ze de hele tijd hier bij ons zijn geweest.

HILDA Ik ga zeker niet voor hen liegen. Ze hebben criminele feiten gepleegd, en moeten dus de gevolgen dragen. Laat de politie binnen, Jos. Laat ze niet wachten.

JOS *Onzeker.* Goed dan. *Telefonerend.* Hallo... *Tegen Hilda..* Je bent zeker dat Martin hiermee akkoord is?

HILDA Natuurlijk gaat hij hiermee akkoord. Martin zou nooit zo'n gewelddadige dingen door de vingers zien. *Jos wil antwoorden.* Wacht! Zit er momenteel iemand in de schandblok?

JOS Op het moment niet. We hebben Jan Vanmierlo deze ochtend vrijgelaten om medische redenen. Vermoedelijk een longontsteking.

HILDA Goed, doe dan maar verder. Als ze iemand daar zouden zien zitten, dan zouden ze misschien lastige vragen beginnen stellen.

JOS *Telefonerend.* Juist.. laat ze maar binnen, Ludo... Ja, volledige medewerking. Het huisnummer is elf. Juist ja. *Hij steekt zijn GSM weg.* Ik bedoel maar, Hilda, dit zou nadelige gevolgen kunnen hebben.

HILDA De politie?

JOS Nee, de familie Weyts. Ze kunnen dit misschien verkeerd oppakken. Zeker Davy.

HILDA Ze kunnen ons toch niets doen. Ze zitten dan toch in de gevangenis.

JOS *Twijfelend.* Mogelijk.

HILDA Ik ga beter naar boven, om Martin wakker te maken. Over tien minuten begint de vergadering. Ik heb hem zo lang mogelijk laten slapen. Hij heeft zoveel mogelijk rust nodig. Morgen is zijn grote dag.

JOS Juist, de persconferentie, toch? Ik heb gehoord dat ze allemaal gaan komen...

HILDA Ja, volgens Dora komen ze blijkbaar in grote getalen. Televisie, kranten,...

JOS De televisie? Liever hij dan ik.

HILDA Juist.

JOS Zo voor de camera's te gaan staan. Ik zou niet weten wat ik zou moeten zeggen. Maar hij is geweldig. Voor zo'n grote groep mensen praten. Nooit verlegen, altijd weten wat te zeggen.

HILDA Hij is een natuurlijke leider, Jos. Zelfs toen hij nog maar een kleine jongen in een te groot scoutskostuum was. Hij ging altijd voorop.

JOS Het is een geschenk.

HILDA Hij is ermee geboren. Maar vergeet niet, hij werkt er ook hard aan. Het is niet altijd zo makkelijk als het lijkt. Hij is gisteren heel de nacht op geweest, om te werken aan deze informele persverklaring van morgen.

JOS Om dat allemaal te kunnen, moet je toch wel een beetje een genie zijn. Ik bedoel, en ik excuseer me al op voorhand, Hilda, ik zou dit nooit rechtstreeks tegen Martin zeggen, maar op het eerste zicht maakt hij weinig indruk, weet je wat ik bedoel? *Graaft zich dieper en dieper in in zijn eigen redenering.* Doodgewoon eigenlijk. Begrijp me niet verkeerd. Ik zou dit nooit rechtstreeks tegen hem zeggen. Maar onbeduidend, weet je wel? Niet iemand die je direct zou opvallen. Gemiddeld. Snap je wat ik bedoel...? Alledaags. *Hilda zwijgt betekenisvol.* Ja, ik bedoel maar, het is een geweldige kerel.

De deurbel gaat.

HILDA Dat zullen de anderen zijn.

JOS Luister, ik denk dat ik best even snel iets laat weten aan Pa Weyts. Gewoon om hem te waarschuwen dat de politie eraan komt. Om de plooiën glad te strijken. Allé, minder verkreukeld...

HILDA *Haalt haar schouders op.* Zoals je wil. Dat is jouw beslissing. Mij maakt het niks uit.

Hilda gaat naar de hal. Jos belt Weyts op. Terwijl hij praat, wandelt hij traag richting de keuken.

JOS *Telefonerend.* Hallo... Leo?... ik ben het, Jos... Zijn ze...? Nu al?... Maar 1 politieauto?... Nee, dat lijkt me geen goed idee, Leo, dat zou ik echt niet doen... Nee, sorry als je dat denkt, maar... nee... nee... Ik begrijp het... ja...

Jos gaat af naar de keuken. Op hetzelfde moment komt Amelie op, gevolgd door een kwade Hilda.

AMELIE Mercitjes.. *Ze kijkt de lege kamer door.*

HILDA Hoe durf je hier zomaar binnen te stormen? Jij bent niet welkom in dit huis.

AMELIE Niet door jou, dat is duidelijk.

HILDA Van ons allebei niet. Martin wil jou zeker niet zien.

AMELIE Dan moeten we hem dat eerst maar eens vragen. Waar is hij?

HILDA Hij heeft over 5 minuten een vergadering. Hij wil je nu niet spreken.

AMELIE Hoe gaat het met hem? Ik heb gehoord dat hij gevochten heeft met Erik.

HILDA Martin heeft niet gevochten, hij heeft niks uitgelokt, Erik heeft hem gewoon in het gezicht geslagen.

AMELIE Mijn god! Arme Martin. Hoe is het met hem?

HILDA Hij ligt boven op bed, hij is aan het rusten.

AMELIE Ik zal hem even een bezoekje brengen.

HILDA Woedend. Jij gaat niet zijn slaapkamer binnen.

AMELIE Waarom niet? *Ze staart Hilda aan.* Mijn god, jij bent ongelooflijk, Hilda, echt waar. Zo haatdragend. Je hebt me nog altijd niet vergeven dat ik gezegd heb dat je behangpapier en je groene muurverf zo afgrijselijk is als maar mogelijk is. Afzichtelijk...

HILDA Dit heeft niks te maken met het behangpapier.

AMELIE Afzichtelijk dus. Je hebt het me nooit vergeven. Dat is toch ongelooflijk. Ik dacht dat je een christen pretendeerde te zijn. Hoe zit het daarmee, hé? Hoe zit het daarmee?

HILDA *Kwaad.* Jij heb mijn broer doen afdalen tot jouw allerlaagste niveau. Samen wegsluipen, op ieder uur van de dag...

AMELIE *Geamuseerd.* Heb je ons zitten volgen, Hilda?

HILDA ... jullie die samen wegsluiten naar dat luizige, smerige rendez-vous hotel op de Venneweg... naar dat groezelige café in de kanaalstraat met zijn ongewassen gordijnen, goedkope whisky drinken en...

AMELIE Mijn god! Jij hebt ons echt zitten volgen. Ik hoop dat je je geamuseerd hebt.

HILDA Ik? Zo laag ben ik nog altijd niet gevallen. Ik denk er nog niet aan om daar in de buurt te komen. Ik heb iemand anders betaald om dat te doen...

AMELIE Wie?

HILDA Maakt niet uit. Een professional. Iemand die weet wat ze doet.

AMELIE Het is Sindy, toch? Natuurlijk! Ik dacht al dat ik haar één keer gezien had. Of was het de andere, Saartje? Je houdt die twee wel goed onder de knoet. Kleine teefjes. Hoe is de uitdrukking ook alweer? Soort zoekt soort...

HILDA Wat bedoel je daarmee?

Boven begint Mara te oefenen op haar klarinet.

AMELIE Wat in godsnaam is dat?

HILDA Da's Mara. Die woont hier nu. Ze zit te oefenen in de gasten badkamer.

AMELIE Daar moet hij toch zeker wel wakker van geworden zijn. Ik ga nu naar boven om hem te zien. Waar is de slaapkamer?

HILDA *Gaat voor haar staan.* Jij gaat niet naar boven! Ik verbied het!

AMELIE Geen probleem. Ik zal eerst aankloppen, zodat hij eerst zijn kleren kan aandoen.

HILDA Jij gaat niet naar boven, over mijn lijk.

AMELIE Ok, als dat nodig is, dan..

Ze staan tegenover elkaar, allebei niet opgevend.

AMELIE Is er echt nood aan nog een vuistgevecht?

HILDA Als het noodzakelijk is, ja. Maar ik moet je wel waarschuwen, mijn broer is de pacifist in deze familie. Als jij me probeert te slaan, dan sla ik direct terug.

Voordat er een gevecht start, gaat de deurbel.

AMELIE Oeps. Meer gasten. Dit zou wel eens een heel publieke aangelegenheid kunnen worden, Hilda. Voor mij is dat prima. Maar hoe zit het met jou?

Korte pauze.

HILDA Uiteindelijk. Bovenaan de trap, eerste deur links.

AMELIE Dankjewel. Terwijl ze afgaat. Maak je geen zorgen, ik zal het bed achteraf wel terug opmaken.

Amelie gaat af, Hilda staat te trillen van woede. Ze gaat naar het raam en ademt diep in en uit in een poging om te kalmeren. We zien haar iets prevelen om zichzelf onder controle te houden. De deurbel gaat opnieuw. Mara stopt even met oefenen. Jos steekt zijn hoofd om de keukendeur.

JOS Hilda, da's de deurbel. Ga jij of moet ik gaan?

HILDA Met een verwrongen stem. Ja... kan... kan jij asjeblief gaan, Jos?

JOS Zal ik doen. Alles ok, Hilda?

HILDA Jaja. Ik heb me even verslikt, da's alles.

JOS Ik zal hen even binnenlaten. Zo te zien is het Gert en Dora...

HILDA Vraag dat ze even in de keuken wachten. Martin komt naar beneden... over een paar minuten.

Jos naar af richting de voordeur. Hilda blijft even staan. Dan, in een plotse opwelling, gaat ze snel richting de inkomhal.

HILDA Gert!... Goeieavond, Dora... Gert.. ik wou even met jou praten, onder vier ogen... voor de start van de vergadering..?

Hilda gaat terug naar het midden van de kamer. Gert komt binnen, hij klemt een hoop notities en folders voor de vergadering onder zijn arm. Mara begint terug te spelen.

GERT Terwijl hij binnenkomt. Zeker, zeker. Goeieavond, Hilda... Ik heb gehoord van het incident van Martin, spijtig, heel spijtig. We wisten allemaal dat die man... die Roosen... altijd al labiel is geweest... zelfs voordat.. met een snik in zijn stem.. jeeweetwel... voordat Amelie betrokken is geraakt.

HILDA Ja, dat is eigenlijk waar ik met jou over wilde praten, Gert. Ga even zitten.

GERT Merci. Terwijl Mara blijft doorspelen. Zelfs met muzikale begeleiding, heel fijn.

HILDA Zeer zeker.

GERT Het verandert direct de atmosfeer. Ik moet direct terugdenken aan koningen en paleizen in de Middeleeuwen. Is dat Mara die aan het oefenen is?

HILDA Ja. Ik zal haar vragen om te stoppen als het tijd is voor de vergadering

Een korte pauze. Hilda is in gedachten verzonken. Gedurende de volgende dialoog stopt Mara met spelen.

GERT Ja, heel aangenaam. Hou jij van muziek, Hilda?

HILDA Ja, in kleine dosissen.

GERT Klarinet?

HILDA Ik heb geen idee. Afgaande op mijn instrumentenkennis zou het evengoed een ukelele kunnen zijn.

GERT *Lachend.* Ja, ik ben gek op muziek. Dit soort muziek. Ik heb de hele dag KLARA opstaan, in mijn werkkot, als ik aan het knutselen ben. Jaja. *Nerveus.* Was er iets dat je met mij wou bespreken, Hilda?

HILDA Ja, Gert, ik heb de laatste tijd veel zitten nadenken over jouw specifieke probleem...

GERT Probleem?

HILDA Wat betreft Amelie. Ze heeft je verschrikkelijk behandeld, Gert...

GERT Dat is waar.

HILDA Ik heb er wakker van gelegen, piekerend over jou.

GERT Ze is gestopt met... je weet wel... Erik Roosen te zien. Ze is daarmee gestopt.

HILDA Maar is ze volledig gestopt, Gert? Weet je dat zeker?

GERT Waarschijnlijk niet. Waarschijnlijk ziet ze nu iemand totaal anders. Ze komt de hele tijd thuis met die domme glimlach op haar gezicht. Ruikend naar whisky. Maar ik weet niet bij wie ze is. Totaal geen idee.

HILDA Laten we ons maar niet aan voorspellingen wagen.

GERT Liever niet.

HILDA Het feit blijft dat het een schandaal is dat je vrouw het je zo moeilijk maakt, Gert. Wat heeft zij ooit voor jou gedaan? En iedere keer dat het besproken wordt in het comité, dan wordt het telkens verdoezeld en met de mantel der liefde bedekt.

GERT Zo voelt het in ieder geval aan.

HILDA Wat voor een voorbeeld stelt ze voor de rest van de Bluebell wijk? Drinken in het openbaar, en haar losse zeden? Haar vreselijk taalgebruik, haar suggestief gedrag? Wat voor een rolmodel is dat voor onze jeugd? Als zij zien dat dit soort gedrag ongestraft blijft, dan gaan ze zeggen, oh, maar als zij zich zo mag gedragen, een vrouw van een lid van het comité notabene, waarom zou ik dat dan niet mogen..? Voordat je het weet, heeft ze een hele generatie besmeurd, Gert.

GERT De nagel op de kop.

HILDA Daarom vroeg ik mij af of je er ooit aan gedacht hebt aan, je weet wel, tijdens je opzoekwerk, aan historische strafmaatregelen die aangepast zijn aan een bepaald soort misdaden, als je snapt wat ik bedoel? Aangepast aan specifiek dit soort misdaden? Haar misdaden. Heb je ooit zoiets gevonden tijdens je onderzoekswerk?

GERT *Steels*. Wel, toevallig dat je erover begint, maar ik heb daarover nagedacht. Ik heb er al heel veel over nagedacht, Hilda. Ik bedoel, als ik weer es alleen in bed lag te piekeren, zeker over... *Doet zijn map open*. Er zijn natuurlijk de voor de hand liggende maatregelen, zoals de schandblokken en zo, maar die zijn niet echt...

HILDA Nee, dat is niet echt een gepaste straf voor dit soort gedrag, toch?

GERT *Draait een blad om*. En dan is er deze, het geselen...

HILDA *Helemaal niet enthousiast*. Zou dat niet wat overdreven zijn? We willen van haar geen martelaar maken. Ik denk niet dat de mensen van de buurt graag zien dat we vrouwen gaan geselen.

GERT *Draait weer een blad om*. En dan is er deze. Een heksenmasker. Ik heb er al zo eentje gemaakt van metalen banden... Dan zal het lachen haar wel vergaan. Kijk, je zet dat zo vast, zie je? Met deze pin.

HILDA *Twijfelend*. Nee.

GERT *Een volgend blad*. Kuisheidsgordel? Dat is wel heel toepasselijk. Ik kan iets maken dat op één van deze lijkt. *Draait nog meer bladzijden om*. Allemaal verschillende ontwerpen. Deze is wel heel onaangenaam...

HILDA *Doet duidelijk moeite om haar blik niet uit afgrijzen af te wenden*. Ja, dat is wel allemaal heel intiem, toch? Veel te intiem. Ik dacht aan een iets meer publieke maatregel.

GERT Ah, in dat geval... *Draait nog een blad verder*. Wat vind je van deze?

HILDA *Ziet iets dat voor haar wel interessant is*. Oh, ja, dat zou wel eens kunnen lukken, heel goed zelfs...

GERT Het enige probleem is het materiaal. Om te beginnen de teer. Dat is niet zo makkelijk te verkrijgen. Tenzij er ergens in de gemeente wegenwerken bezig zijn. Wat is sterk betwijfel, met de huidige burgemeester. Maar een andere mogelijkheid is verf, gewoon verf. Dat is volgens mij net zo effectief.

HILDA Mat of blinkend?

GERT Blinkend. Op basis van olie. Het moet zeker op basis van olie zijn. Als het op waterbasis is, dan is te makkelijk om af te wassen. We hebben dus alleen verf nodig.

HILDA We hebben hier massa's verf.

GERT Voilà, dat is dan geregeld.

HILDA Daar in de kast in de gang. Allemaal overschotten. Er staat nog bijna een liter mosgroen dat we gebruikt hebben voor de plinten. Die mag je altijd gebruiken.

GERT Perfect.

HILDA Behelp jezelf maar. Weet je wat, Gert, zal ik vragen aan de meiden of ze je willen helpen? Sindy en Saartje? Het is zo'n geweldig paar, altijd bereid om te helpen.

GERT *Opgewonden.* Prima, prima.

Mara begint opnieuw te oefenen.

HILDA Gert...?

GERT Wat?

HILDA Denk eraan, dit is ons geheimpje. Dit moet tussen ons blijven. Niets verraden.

GERT Absoluut. Dit is toch officieel volgens de regels? We moeten dit toch niet laten bekrachtigen door het subcomité Discipline en Strafuitvoering?

HILDA Wel, na alle steun van dat subcomité voor jouw zaak...

GERT Het is toch OK voor Martin? Ik zou niet graag willen dat Martin kwaad wordt.

HILDA Hij gaat er niks op tegen hebben. Ik zal het bij hem aftoetsen, zodra ik een moment tijd heb. Oh, kijk eens hoe laat het al is. Kan je even de anderen gaan halen in de keuken, dan ga ik Martin zoeken.

Gert gaat richting de keuken.

HILDA Ik moet haar vragen om te stoppen met dat vreselijk lawaai, ik word er helemaal gek van. Ik ben over een minuutje terug.

GERT *Heel opgewonden.* Bedankt, Hilda. Ik apprecieer dit echt.

Hilda houdt haar vinger tegen haar lippen. Gert knikt en gaat af naar de keuken. Hilda gaat af naar de hal.

GERT *Roepend richting de keuken.* Jullie mogen binnenkomen...

Dora komt samen met Gert op. We horen dat Mara stopt met oefenen.

DORA Jos is nog altijd aan het bellen. Blijkbaar is het geen goed nieuws.

GERT *Opgewekt.* Hemeltjelif.

DORA Ik kon niet horen wat hij precies zei, maar zijn stem klonk heel... Hij wou niet dat ik hoorde wat hij aan zeggen was. Ik probeerde wel, maar...

Martin komt op, gevolgd door Hilda. Martin ziet er heel opgewekt uit, wat we niet van hem gewoon zijn. Hij glimlacht de hele tijd.

MARTIN *Heel opgewekt.* Welwel, zijn we er allemaal. Goede avond, Dora! Goede avond, Gert!

GERT *Blij.* Hey, Martin.

DORA Hallo, Martin. Hoe voel je je, nu je wat hebt kunnen rusten? Heeft het een beetje deugd gedaan?

MARTIN Geweldig, Dora, merci.

HILDA Zo te zien heeft het hem heel goed gedaan.

DORA Niks zo goed als een dutje midden op de dag om al je zorgen even te kunnen loslaten. Als je dat regelmatig doet, dan voel je echt een verschil.

MARTIN Juist.

DORA Het heeft geen zin om alles maar te zitten opkroppen.

HILDA *Afkeurend.* Ja, zullen we dan maar beginnen? We zijn eigenlijk al veel te laat begonnen. Voorzitter..?

MARTIN Juist ja. Nu dan. Oh, waar is Jos?

GERT Hij is nog aan het bellen.

MARTIN Goed, we zullen even op hem wachten. Je ziet er vanavond veel opgewekter uit, Gert.

GERT Oh, ja. Jij ook trouwens.

Ze grinniken allebei. Jos komt op en steekt zijn GSM weg.

JOS Ze zijn juist gearresteerd.

MARTIN Gearresteerd? Wie?

JOS De familie Weyts. Twee van hen in ieder geval. Typisch weer zo'n verkeerde inschatting van de politie. Ze hadden maar 2 agenten gestuurd, kan je dat nu geloven? Twee. En één van hen was dan zelfs maar halve, een vrouw... Dat is alles wat ze gestuurd hadden... Volledig ongewapend. Pure zelfmoordmissie. Er gaan koppen rollen op het politiebureau.

GERT Zeker en vast.

DORA Het is hetzelfde als toen met je haagschaar, Jos. Had Jos je al verteld over zijn...

MARTIN Jaja, maar wat is er gebeurd met de familie Weyts?

JOS Wel, blijkbaar nam de politie het niet al te serieus op, in het begin toch niet. Gezien het feit dat de klacht van Jaeken kwam, die al even geflipt is als de familie Weyts. Zij dachten natuurlijk, 1 crimineel die klaagt over de andere crimineel. Standaard bende oorlog...

MARTIN Ik denk dat wij serieus misleid zijn over de reputatie van de familie Weyts, Jos. Ik had geen idee dat zij bekend stonden als criminelen.

HILDA Dat wisten wij zeker niet.

JOS Ik dacht gewoon, hetgeen zij deden in hun vrije tijd, als ze geen dingen deden voor ons, dat die dingen best... stil gehouden werden. Ik ging ervan uit dat je alleen wilde weten wat je moest weten.

HILDA Hetgeen we zeker moesten weten, was dat zij betrokken waren in criminele activiteiten. Het was nooit onze bedoeling om de bewaking van de wijk te laten drijven op angst voor de bewakers.

JOS Wel, het is niet echt... angst. Gewoon, een occasionele waarschuwing. Een occasionele vriendelijke waarschuwing, je weet wel...

HILDA Zoals die waarschuwing die ze gaven aan meneer Jaeken?

MARTIN Welke waarschuwing?

JOS Ze hebben zijn duivenhok in de fik gestoken.

MARTIN Oh, hemeltje

HILDA Die arme vogeltjes. Fladderend tussen de vlammen...

DORA Verschrikkelijk. Dat was echt niet nodig.

We horen de voordeur opengaan en terug dichtslaan.

JOS Wat was dat?

GERT Voordeur.

HILDA Mogelijk was het Mara.

MARTIN Ja, dat is goed mogelijk. Even een luchtje scheppen of zo.

We horen boven Mara even kort uithalen met haar klarinet.

MARTIN *Niet overtuigd.* Oh, nee, zij kan het dus niet geweest zijn. Oh, ik herinner het me weer. Ik... heb de voordeur laten openstaan, nu net, om te zien... om te zien of het aan het regenen was. Toch, Hilda?

HILDA Ja.

MARTIN En ik heb die waarschijnlijk... laten openstaan. Stom van mij.

JOS En?

MARTIN Wat?

ROD Was het aan het regenen?

MARTIN Ja. Nee. Ik heb er niet echt op gelet.

JOS *Is even onovertuigd als alle anderen.* Ja. In ieder geval, om verder te gaan. Uiteraard hebben ze zich verzet tegen hun arrestatie. En dat resulteerde in een serieuze knokpartij, waarbij ook Maria, euhm.. mevrouw Weyts, betrokken was.

DORA De moeder?

JOS Iemand die niet onderschat mag worden. Het resultaat was kleine verwondingen voor de politievrouw, de mannelijke agent heeft mogelijk meerdere breuken. Twee mannen van het gezin, vader en zoon, zijn gearresteerd en afgevoerd. De derde is echter kunnen ontsnappen en zwerft nu rond in de buurt.

GERT Davy?

JOS Davy. Ergens daarbuiten. Op zoek naar wraak.

HILDA Wraak?

JOS Wraak op ons.

DORA Ons?

JOS Het comité.

HILDA Denk je dat ik het raam op slot moet doen?

MARTIN Lijkt een redelijke voorzorgsmaatregel, Hilda.

Hilda gaat naar het raam.

MARTIN Nu dan. Ik denk niet dat we onnodig ongerust hoeven te zijn. De politie is ermee bezig...

JOS Wat zeker een reden is om ons ongerust te maken...

MARTIN Rustig, Jos, we kennen je mening over de politie, er is nota van genomen, maar met alle respect, er is een immens verschil tussen een haagschaar terugkrijgen die wel of niet gestolen was...

JOS Die was gestolen! Ik heb 'm op heterdaad betrapt.

MARTIN ... en het vinden en aanhouden van een gewelddadige crimineel die wel of niet gewapend is...

JOS Hij is bijna zeker gewapend.

MARTIN ... maar we kunnen er zeker van zijn dat de politie op gepaste wijze zal reageren, nu op dit ogenblik...

JOS Dat mag ik hopen. Twee gewonde politieagenten? Er is niets zo efficiënt als een verminkte politieagent om de hel te doen losbarsten... Ze gaan alles inzetten, deze keer gaan ze zich niet beperken tot 1 patrouille, deze keer komen ze met alles, speciale eenheden, pantservoertuigen, scherpschutters, oproerpolitie, alles...

DORA Oh help.

JOS Traangas, wapenstokken.. over een half uur gaat heel deze wijk omsingeld zijn. Niemand zal veilig zijn. Het wordt een armageddon.

HILDA *Staat nog altijd bij het raam.* Jezus staat tenminste buiten nog over ons te waken.

JOS Met alle respect voor je geloofsovertuigingen, Hilda, maar ik denk dat er iets meer nodig zal zijn dan een plaasteren beeldje van Onzelveheer om Davy Weyts tegen te houden, laat staan een pantservoertuig van de oproerpolitie.

HILDA Martin, wat moeten we doen?

Iedereen kijkt naar hem.

DORA Ja, meneer de voorzitter, de beslissing is aan u.

MARTIN *Na een opzettelijke pauze.* Ik denk dat de vergadering nu best schorsen, dames en heren, en onmiddellijk teruggaan naar onze respectievelijke huizen om ons dagelijks leven in de mate van het mogelijke zo normaal mogelijk verder te zetten. Het is duidelijk dat, zolang hij niet gearresteerd is, het meest acute gevaar afkomstig is van Davy Weyts, die blijkbaar een soort persoonlijke vendetta wil voeren tegen dit comité. Het comité dat volgens zijn mening hem verraden heeft. En zijn woede zal waarschijnlijk specifiek gericht zijn tegen mijn eigen persoon, vanwege mijn rol als voorzitter. *Stilte.* Opmerkingen? Iemand die nog iets wil toevoegen? Andere zaken? *Geen antwoord.* Goed dan. De vergadering is afgelopen. Bedankt iedereen. Slaapwel. Hopelijk allemaal tot morgen. Ik ga ervan uit dat de persconferentie nog altijd doorgaat, Dora?

DORA Zover ik weet wel ja. Ze zullen nu nog meer geïnteresseerd zijn nu er een kans is op een vuurgevecht.

MARTIN *Glimlacht.* Ik heb er het volste vertrouwen in dat dat niet gaat gebeuren. *Gaat richting de deur.* Ik zal jullie buiten laten.

Martin gaan naar de inkomhal. Jos en Dora volgen hem. Gert komt er achteraan.

JOS Goeieavond.

DORA Goeieavond, Hilda. Voorzichtig zijn.

HILDA Goeieavond Jos, goeieavond, Dora.

Jos en Dora gaat naar de inkomhal.

HILDA *Zachtjes.* Gert. Vergeet de verf niet. Die staat in de kast onder de trap. De groene.

GERT We gaan dus nog steeds door met dat plan?

HILDA Je hebt gehoord wat Martin zei. We moeten ons dagelijks leven zo normaal mogelijk verderzetten.

GERT Juist.

Hilda pakt een kussen vanop de sofa.

HILDA Gert? Je gaat dit nodig hebben.

GERT Verward. Wat?

HILDA Ganzenveren. Maak je geen zorgen, ik heb het niet meer nodig.

Gert staart naar het kussen, dan naar Hilda en haast zich dan naar buiten, terwijl hij met een schuldig gezicht het kussen verbergt achter zijn rug. De voordeur slaat een ogenblik later dicht en vlak daarna komt Martin terug.

MARTIN Wel, het enige wat we nu nog kunnen doen, is wachten. Ik hoop dat hij hier niet binnengeraakt. Ik denk dat ik meer problemen ga krijgen met Davy Weyts in vergelijking met die ene vuistslag in mijn gezicht van Erik Roosen.

HILDA Het is allemaal mijn schuld, het spijt me.

MARTIN Jouw schuld? Waarom zou dit jouw schuld zijn, Hilda?

HILDA Ik heb gezegd dat ze de politie moesten binnenlaten.

MARTIN Nee, jij hebt correct gehandeld, Hilda.

HILDA Jos had gelijk, we hadden allemaal moeten samenspannen om hen een alibi te geven. Dat ze de hele tijd bij ons zijn geweest. Dan had de politie hen met rust gelaten..

MARTIN Hilda, dat zou dan een leugen zijn. Een serieuze leugen. We mogen niet zomaar leugen beginnen te verkopen. Zeker niet tegenover de politie. Om criminele... criminelen te beschermen. Da's een hellend vlak, Hilda, als je daar eenmaal mee begint... als je begint met leugens, dan stop je nooit meer. Je geraakt er gewend aan. Een gewoonte van bedrog. Je hebt ons zonet allebei bezig gehoord. Toen de voordeur dicht sloeg. We deden allebei alsof we niet wisten dat het Amelie was. 'om te zien of het aan het regenen was'. Dat was pathetisch. *Glimlacht*. Ik moet bijna blozen van schaamte.

HILDA Je bloosde effectief. *Ze kijkt met veel tederheid naar hem.* Zo een goede, goede, goede man.

MARTIN *Bescheiden.* Als jij het zegt.

HILDA Iedereen zegt dat. Allemaal . Je moet rusten. Morgen wordt het een belangrijke dag.

MARTIN Oh, juist ja. Ik denk dat ik deze nacht best hier beneden op de zetel slaap, je weet wel, om een oogje in het zeil te houden, voor het geval dat hij probeert in te breken.

HILDA Wat ga je kunnen doen als hij hier binnenkomt?

MARTIN Wel, ik kan jou en Mara tenminste nog op tijd waarschuwen. *Pauze.* Hilda, ik moet je iets vertellen.

HILDA Kan dat niet wachten tot morgenvroeg?

MARTIN Nee. Ik denk dat je al weet wat ik ga zeggen.

HILDA Ja, ik denk dat ik al weet wat je gaat zeggen, Martin. Ik wil het nu gewoon niet horen. Niet vanavond.

MARTIN De boodschap zal dezelfde zijn nu als morgenvroeg. Ik wil weggaan, Hilda.

HILDA Weggaan?

MARTIN Ja, weg uit dit huis. Niet onmiddellijk. Ik ga zeker nog de persconferentie doen morgen. Zelfs nog voorzitter blijven van het comité, voor even dan toch. Als de rest hiermee akkoord is.

HILDA Het komt door die vrouw.

MARTIN Nee. Niet helemaal..

HILDA Zij..

MARTIN Nee, Hilda, je mag haar dit niet verwijten. Amelie mag dan de doorslag gegeven hebben, maar ik was daarvoor al zoekende, rusteloos zelfs... Ik denk dat ik gewoon op zoek was naar een uitweg. Je weet wel, een nieuwe start. Amelie heeft gewoon de deur opengezet, da's alles...

HILDA *Geïrriteerd.* Welke deur? Waar heb je het over?

MARTIN Een deur naar... vrijheid.

HILDA *Met een verwrongen glimlach.* Vrijheid...!

MARTIN Ik zit gevangen, Hilda. Wij zitten allebei gevangen. Ik bedoel, kijk eens naar jou en mij, broer en zus. Nog steeds samenwonend. Op weg naar de vijftig.

HILDA Je weet wat vader zei over vrijheid. Onbelemmerde vrijheid is een duivelse misleiding.

MARTIN Wel, vader had soms bizarre ideeën. Dat begin ik nu in te zien, ik bedoel maar, geef toe, we gaan allebei hier nog blijven staan op exact dezelfde manier als we 70 jaar zijn, waarheid of niet? Zonder ook iets te hebben bereikt.

HILDA We hebben alles bereikt! Alles wat God voor ons in gedachte had... We hebben een goed leven geleid. Een goed, deugdzaam leven, Martin.

MARTIN Ik denk niet dat dat was wat Hij in gedachte had voor mij. Ik hoop van niet. Het opzetten van een burgerwacht patrouilles die om de haverklap de mist in gaan. Eindigen zoals... zoals dit hier. Doodsbang om naar buiten te gaan omdat er een ongeleid projectiel rondloopt die ons wil vermoorden. Speciale interventie-eenheden. Wat ik wil zeggen is, we hebben de dingen erger gemaakt. Ik kan wel om met kleine kereltjes met klarinetkisten, maar ik ben niet zeker dat ik om kan met grote kerels met honkbalknuppels.

Pauze.

HILDA Dit is een tijdelijke tegenslag, da's alles.

MARTIN Luister, ik weet dat jij en Amelie... jullie staan momenteel niet op goede voet met elkaar. Maar ik ben ervan overtuigd dat jullie respect voor elkaar alleen maar kan groeien, mits de nodige tijd natuurlijk. Jullie zijn allebei, in mijn ogen althans, allebei wonderbaarlijke mensen. Verschillend, dat zeker, maar... In ieder geval, ik wil dat je weet dat er altijd een plaatsje is voor jou bij mij thuis, bij ons thuis, bij mij en Amelie, wat er ook gebeurt, Hilda, er zal altijd plaats zijn voor jou.

Stilte. Hilda is met verstomming geslagen.

MARTIN Ik heb waarschijnlijk niet de juiste woorden gebruikt, maar ik hoop dat..

HILDA Ze is een hoer, Martin.

MARTIN Excuseer?

HILDA Ze is een prostituée. Niet beter dan dat...

MARTIN Ik vind het spijtig dat je er zo over denkt.

HILDA Hoe kan je zelfs maar overwegen om samen te gaan leven... samen te hokken met zo'n vrouw? Jij? Een echte goede mens, die zich in de afgrond stort... voor die waardeloze...

Hilda gaat richting de hal. Als ze zich omdraait, zien we dat ze gehuild heeft.

MARTIN *Probeert het gesprek luchtiger te maken.* Wel, er zijn al precedentes bekend, Hilda. Goede mensen die omgaat met prostituées. Toch?

HILDA Ja, misschien is dat zo. Maar Hij gebruikte hen enkel om Zijn voeten te wassen.

Ze gaat naar de hal. We horen haar slaapkamerdeur dichtslaan.

MARTIN *Schudt vertwijfeld zijn hoofd en zegt tegen zichzelf.* Oh, Hilda, Hilda, Hilda, Hilda, wat ga ik toch met jou moeten aanvangen?

Hij gaat richting het raam.

MARTIN Alles rustig aan het front.

Hij gaat naar de deur en doet de lichten uit. De kamer is nu enkel verlicht door het veiligheidslicht buiten. Hij gaat naar de zetel, gaat neerliggen en probeert het zich comfortabel te maken.

MARTIN *Heen en weer draaiend.* Misschien was dit toch niet zo'n goed idee.

Hij pakt een kussen.

MARTIN Waar is dat andere kussen nu weer naartoe? Het zal toch niet gestolen zijn zeker? Mijn god, mijn god. Ik weet het niet... ik weet het allemaal niet... ik weet het allemaal niet meer.

Hij ligt terug neer op de zetel, met enkel het licht van buiten. Hij valt bijna onmiddellijk in slaap. Het veiligheidslicht gaat ineens uit. Het is pikdonker. Het is onduidelijk hoeveel tijd er al is gepasseerd, we zien ineens een ander soort licht door het raam, het schijnsel van (onzichtbare) vlammen. Eerst is het licht vrij beperkt, maar al snel licht heel de kamer op met het schijnsel van een hels vuur buiten. We horen een brandweerwagen naderen. En nog één. Martin sluimert verder. Hilda komt opgelopen vanuit de hal. Ze is volledig gekleed.

HILDA *Ze roept op Martin.* Martin! Martin! Wordt wakker!

Ze staat even stil in de deuropening en probeert tevergeefs het licht aan te doen.

HILDA Oh nee, het licht werkt niet meer. Wat is er gebeurd met de lichten?

Ze strompelt in het donker in de richting van de zetel en schudt hem wakker.

HILDA Martin! Martin! Wordt wakker!

MARTIN *Half-slapend.* Wa..? Davy, jongen, we kunnen hier toch over praten...

HILDA Martin, ik ben het! Het huis van de burens staat in brand...

MARTIN De burens? Het huis van ...? Je bedoelt..? Oh, nee!

Martin gaat richting het raam om een beter zicht te hebben. Tegelijkertijd komt Mara binnengestormd. Ze heeft haar nachtkleed nog aan.

MARA *In paniek.* Het brandt! Mijn huis staat in brand! Ik zag het door het raam...

HILDA Ja, Mara schat, we hebben het zelf ook gezien.

MARTIN De vlammen slaan al door het dak...

MARA Wat moeten we doen? Wat moeten we doen?

MARTIN Ze zijn er mee bezig. Ze zullen de brandweerwagens gebruikt hebben die aan de poort stonden. Ik zie wel niemand achteraan het huis.

HILDA *Gaat richting het raam.* Het gaat toch niet overslaan naar ons huis? Je denkt toch niet dat dat kan gebeuren?

MARTIN Mogelijk. Als ze de brand niet snel onder controle krijgen.

MARA Wat moeten we doen? Wat moeten we doen?

HILDA Mara, stil nu! Martin probeert na te denken...

MARTIN *Beslist.* OK, we kunnen beter op veilig spelen. Jullie twee gaan nu naar boven en verzamelen alle... euhm... essentiële zaken, zolang het maar draagbaar is. We spreken over 2 minuten af in de inkomhal. Ok?

HILDA Ok.

MARTIN Mara?

MARA Ja?

MARTIN Heb je het begrepen?

MARA Ja.

MARTIN Ga dan, meisje. Ga, ga, ga!

Mara loopt af.

HILDA *Roept haar na.* En doe kleren aan!

Martin wil haar volgen.

HILDA Wat ga jij doen?

MARTIN Ik ga de voor- en achterkant controleren, om zeker te zijn dat Davy niet daarbuiten op ons ligt te wachten. Alle beveiligingslichten zijn uit. Dat is misschien zijn plan, om ons in het donker op te wachten. Ons proberen uit te roken. Ga nu naar boven, Hilda en doe nu voor één keer wat je gevraagd wordt.

Martin gaat fluks af richting de hal. Hilda aarzelt en gaat naar het raam.

HILDA *Met haar handen rond haar gezicht door het glas turend.* Ik denk... ik denk dat ze het veiligheidshek hebben kapot geknipt. Het lijkt gewoon verdwenen... *Ze ziet iets.* Oh nee, hij staat nog buiten... we kunnen niet... we kunnen niet.. Martin...

Martin komt terug op.

MARTIN Wat doe je nu, Hilda? Ik zei toch dat je naar boven moest gaan.

HILDA We kunnen hem daar niet zomaar buiten laten staan. We kunnen hem niet achterlaten.

MARTIN Wie?

HILDA Jezus. Hij staat daar nog.

MARTIN Och, laat 'm staan. Dat komt wel goed.

HILDA Maar hij kan misschien in brand vliegen. Dat mag niet gebeuren...

MARTIN *Ongeduldig.* Oh, in hemelsnaam, wacht...

Martin wringt zich voorbij Hilda en gaat de tuin in.

HILDA Merci, Martin... merci.. *Ze kijkt hem na.* Voorzichtig...

Martin komt terug op via het raam met een klein plaasteren beeld van Jezus in een vredige pose, alsof hij iedereen rondom zich aan het zegenen is. Op het moment dat hij terug binnenstapt, wordt hij gevangen in de straal van een zoeklicht. Martin bevriest. Hilda stapt instinctief naar achter, en schermt haar ogen af tegen het licht. Een stem, versterkt door een megafoon, weerklinkt vanuit de tuin.

STEM Dit is de politie. Dit is een bevel, gooi uw wapens neer en kom naar buiten met uw handen omhoog...

MARTIN Oh, hemeltje!

HILDA Het is de politie.

MARTIN Dat weet ik ook wel, Hilda, met mijn oren is niets mis.

HILDA Wat ga je doen?

MARTIN Ik kan beter doen wat ze zeggen.

STEM Dit is een officiële waarschuwing. Gooi uw wapens neer en kom naar buiten met uw handen omhoog...

MARTIN Ze denken dat ik een wapen heb...

HILDA Zeg dan dat je er geen hebt...

MARTIN Roept. Ik heb geen wapen. Zie maar. Dit is geen wapen. Dit is Jezus... *Hij houdt het beeldje omhoog.*

STEM Dit is uw laatste waarschuwing. Gooi uw wapen neer en kom naar buiten met uw handen in de lucht...

MARTIN Roept. Ik zei toch, dit is geen wapen. Ik kan dit toch niet op de grond gooien, dan breekt het. Het is Jezus. Kijk maar!

Martin stap door het raam naar buiten met het beeldje boven zijn hoofd.

MARTIN *Roepend terwijl hij buitengaat.* Kijk dan! Kunnen jullie het zien? Het is Jezus...!

Hij verdwijnt uit het zicht.

MARTIN Zie je? Het is Jezus! Jez...

We horen een schot, Martins stem valt abrupt weg.

HILDA Gilt. Martin!

MARTIN *Hij lijdt pijn, zijn laatste stervende woorden. Oh... Jezus Christus...*

Muziek. Hilda stapt de tuin in met haar handen in de lucht gestoken. Langzaam dooft het licht.

Bedrijf 2 Scene 3

Dezelfde locatie, een paar dagen later. Mara en Amelie zijn samen. Ze dragen rouwkledij (het is de dag van de begrafenis), Mara volledig in het zwart, Amelie in het zwart met een opvallend kleuraccentje.

AMELIE Bedankt.

MARA Ze gaat direct beneden zijn. Ze is... ze is zich gewoon aan het klaarmaken.

AMELIE Ok, bedankt.

Amelie gaat naar het raam. Mara ruimt hier en daar nog iets op en gaat dan postvatten naast de deur. Er hangt een ongemakkelijke stilte.

AMELIE Oh, je hebt je uitzicht terug. Mara reageert niet. Het is toch veel beter zonder al die hekken. Het leek een beetje op een gevangenenkamp, niet? Mara reageert nog altijd niet. Amelie probeert om de hoek van het huis te kijken. Oh, jeetje. Wat een rommel allemaal. Jammer van je huis. Er is niet veel van over. Maar toch, jullie hebben wel veel geluk gehad dat Davy het verkeerde huis heeft afgefikt. Als hij dit huis in brand had gestoken, dan waren jullie alle drie nu Jaja.

Mara is stil. Dan komt Hilda binnen, gekleed in het zwart. Amelie draait zich om.

HILDA Goemorgen.

AMELIE Hilda, bedankt dat je me wou ontvangen, ik...

HILDA Bedankt, Mara. Misschien kan je best even wachten aan de voordeur. Om te kijken of onze auto er al aankomt? Magda gaat af.

AMELIE Ongemakkelijk voor haar. Ik ben niet helemaal zeker waarom ik naar hier ben gekomen. Eigenlijk alleen omdat ik even met jou wou praten, face to face, voordat de drukte van de begrafenis begon ... al die mensen... en de pers die komt... Ik wou alleen maar zeggen, ik vind het allemaal heel triest. Voor jou. En voor mij. Ik denk dat we allebei van hem hielden.

HILDA Ik zeker.

AMELIE Wel, ik denk ik ook. Op mijn eigen manier. Op een andere manier. In mijn geval besef ik nog beter dat ik van hem hield dan toen hij nog leefde. Hij... ik realiseer me nu... hij was een heel speciale man.

HILDA Dat was hij zeker. Hij was een heel bijzondere man.

AMELIE Ja. Ik bedoel, ik weet dat je geen hoge dunk van mij hebt. Het heeft nooit geklikt tussen ons. Misschien kwam dat door onze liefde voor Martin. Misschien zat dat in de weg. Misschien kan dit een kleine troost zijn voor jou op deze dag, gewoon dat je weet dat nu hij weg is, ook iemands anders hart gebroken is. Hilda kijkt haar bevestigend aan. Amy lijkt opgelucht dat ze het verteld heeft. Nu meer opgewekt. Ja, dat was alles wat ik kwam zeggen. Ik heb het waarschijnlijk allemaal achterstevoren en in de verkeerde volgorde verteld. Maar zo ben ik. Hopeloos in mijn pogingen om af en toe serieus te zijn. Ik begin altijd dingen te zeggen zoals... Oh, mijn god, kijk daar. Je bent je mannetje kwijt. Sorry, ik bedoel Jezus. Je bent Jezus kwijt. Je moet 'm zeker wel missen. Hebben ze hem

meegenomen als bewijsmateriaal? Het is ironisch, toch? Jezus verwarren met een wapen. *Ze lacht nerveus.*

Stilte.

AMELIE Ja, goed, ik moet gaan... ik zie je wel aan de kerk. Ergens in de menigte. Maar voor het geval dat ik je niet... *Ze staat aan de doorgang naar de hal.* Weet je, ik begin meer en meer te wennen aan deze kamer.. ik moet toegeven dat ik bijna het groen mooi begin te vinden. *Ze lacht.* Niet echt natuurlijk. Maar bijna. Tot ziens.

HILDA Dag. Normaal zou ik je vragen of je geen lift wil naar de kerk, maar...

AMELIE Nee, geen probleem. Ik krijg al een lift van Saartje en Sindy. Ze komen ons beide oppikken, mezelf én Gert. Ze boden het ineens aan, da's toch lief van hen. Bye.

Amelie gaat weg. We horen de voordeur dichtgaan.

HILDA Roept. Mara! Mara!

Mara komt binnen vanuit de hal.

MARA Hij is net de oprit opgereden. Het is een heel grote mooie auto.

HILDA Ja, het is dan ook voor een speciale gelegenheid, Mara, vind je niet? Nu, als we straks thuiskomen, wat moeten we dan onthouden dat we vandaag niet mogen doen?

MARA Niet oefenen.

HILDA Brave meid. Alleen vandaag. Geen klarinet, geen hobo, geen Franse hoorn, of hoe noem je die dingen?

MARA *Ze giechelt.* Engelse hoorn.

HILDA *Glimlacht.* Vooruit dan, Engels.

MARA *Ze giechelt.* Franse hoorn!

Ze kust Hilda impulsief op de mond.

MARA Oh, ik hou zoveel van jou, echt zoveel.

HILDA *Licht vermanend.* Pas wel een beetje op, je weet dat je dat straks niet mag doen. Alleen maar binnenshuis, liefje. Het is ok als we op onszelf zijn, maar nooit in het openbaar.

MARA *Licht terneergeslagen.* Nee.

HILDA Wat gaat de mensen anders denken? *Ze neemt haar hand.* Kom dan, we zullen vertrekken, we komen beter niet te laat.

MARA *Mokkend, terwijl ze vertrekken.* Waarom komt die vrouw naar hier? Die Amelie? Ze is zo... Waarom gaat ze naar de begrafenis van Martin? Ze zou daar niet mogen zijn.

HILDA Ze gaat niet komen, liefje, ze gaat er niet zijn, maak je maar geen zorgen...

Ze maken zich klaar om te vertrekken. Mara gaat af. Terwijl ze vertrekt begin de fanfare terug te spelen zoals in het begin. Hilda gaat terug op haar originele positie staan in het spotlicht (zoals in de proloog). Langzaam wordt de hele scene meer verlicht en we zien voor het eerst het Martin Massereel gedenkteken, een levensgroot bronzen beeld van Mandelfried, de tuinkabouter. Terwijl de fanfare langzaam stopt met spelen horen we een opname van Martins stem door de geluidsinstallatie.

MARTIN *Opname van zijn stem. ... Er is iemand die voor u opkomt! Die uw belangen behartigt! Die uw huis en haard verdedigt. En deze man staat hier vandaag voor u! We horen een enthousiast applaus. De stem gaat verder, over het applaus heen. Dankuwel allemaal!! De opname stopt abrupt, en het licht gaat uit.*

Einde